

FOTBAL

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ
ANUL VII • MIERCURI 24 MAI 1972 •
12 PAGINI • 2 LEI

313

**AZI, SE REIAU ÎNTRECERILE DIVIZIEI A
ETAPA A XXIV-a,
dominată de duelul indirect
U.T.A. — F.C. ARGES, pentru titlu**

● ARĂDENII PRIMESC VIZITA LUI DINAMO,
IAR PITEȘTENII PE CEA A STUDENȚILOR CLUJENI ●

DUPĂ INSUCESUL TENTATIVELOR DE CALIFICARE
ÎN FAZELE FINALE ALE MARILOR COMPETIȚII INTERNAȚIONALE

LUMINI ȘI UMBRE ÎN FOTBALUL ROMÂNESC

— AMPLU COMENTARIU ÎN PAG. 5 DUPĂ „SFERTURILE” CAMPIONATULUI EUROPEAN.
PRELIMINARIILE JOCURILOR OLIMPICE ȘI TURNEUL U.E.F.A. DIN SPANIA —

**ECHIPA NOASTRĂ OLIMPICĂ,
ÎNTRECUTĂ FĂRĂ DREPT DE APEL,
A RATAT CALIFICAREA LA J. O.**

- ANTRENORUL GH. OLA
EVIDENTIAZĂ CAUZELE EȘECULUI
- UN INSUCES CARE DECURGE,
MAI ALES, DIN PROPRILE
NOASTRE GREȘELI
- CARACTERIZAREA COMPORTĂRII
JUCĂTORILOR — NOTE
- „Carnetul scriitorului”
de EUGEN BARBU

● Astăzi, la Barcelona, în finala CUPEI CUPELOR un meci atractiv: DINAMO MOSCOVA — GLASGOW RANGERS
● După „sferturile” Campionatului european VALCAREGGI, RAMSEY și BOŠKOV sub tirul criticilor ● La rubrica „DOCUMENTAR”, o prezentare a fotbalului norvegian ● Și în campionatul U.R.S.S., ECHIPELE PROVINCIALE ÎȘI DISPUTĂ SUPREMAȚIA
● Modificări în repartizarea celor 64 de locuri „disponibile” în CUPA U. E. F. A.

DOMIDE — ÎNCONJURAT DE TREI JUCĂTORI DANEZI — ȘUTEAZĂ, DIN VOLEU, SPRE POARTA LUI TERKILSEN.
Foto: Dragoș NEAGU

Nicolae LUPESCU

„ÎNTE ECHIPELE

ROMÂNIEI ȘI UNGARIEI
A EXISTAT UN DECALAJ
DE ȘANSĂ“

— Ți-ai revenit după Belgrad?

— Încă nu! Miercuri trecută am resimțit cea mai adâncă tristețe din viața mea de fotbalist.

— Care dintre cele trei partide cu Ungaria și s-a părut cea mai grea?

— Cea de la București.

— Cât a contat accidentarea lui Dembrowschi și Deleanu în jocul de baraj?

— Foarte mult. Cu ei în formație până la sfârșit, ar fi fost cu totul altceva.

— Ai văzut bine faza cind Neagu a avut neșansa să rateze o mare ocazie?

— Am văzut cum mingea s-a dus la un șiert de metru de poarta goală. Atunci mi-am zis că avem o neșansa îngrozitoare. Neagu a fost extraordinar în faza aceea. Nici un alt jucător n-ar fi sârțat ca un nebun după minge într-o situație așa de riscantă. Rothermel ar fi putut să-l rupă în două.

— În general, stilul de luptă al celor două echipe a fost sportiv, nu?

— Da, foarte corect. Totuși, nu mi-au plăcut două atitudini ale adversarilor noștri. În partida de la București au tras de timp, au recurs la procedee anti-joc (noi n-am făcut așa ceva la Budapesta). Iar la Belgrad, au revenit pe teren, în repriza a doua, la vreo cinci minute după convocarea arbitrilor, făcându-ne să-i așteptăm. Cred că s-a exagerat, amintindu-ne de foarte mult despre sportivitate de la un timp încoace. Numiți — și eu — meci în care echipa României n-a fost fair-play pe teren propriu, în ultimii ani.

— Ești afectat de arbitraj?

— După mine, Smith, Tschenscher și Christos Mihai, toți au fost incorecți. În meciul de la 11 m, pentru că eu alunec, mă dezechilibrez, iar mingea îmi trece peste picior și peste mână, fără să o ating intenționat, în schimb, la Belgrad, Pansicsa oprește cu mână în careu și degajează balonul trimis de Domide către Neagu, aflat singur în fața porții. Și domnul Mihai n-a văzut, pentru că se afla la mare distanță. Am observat că arbitrul grec venea în careul nostru ori de câte ori atacau adversarii, dar se oprea pe la centrul terenului de fiecare dată cind intram noi în spațiul lor de pedeapsă.

— De ce n-ați alergat și nu v-ați bătut la București cum ați făcut-o peste trei zile?

— Nu știu. Nu-mi explic.

— Emoții, teama?

— Nici unul dintre noi n-a avut emoții și n-a simțit teamă.

— Ai remarcat, probabil, că toate cele cinci goluri pe care le-am primit în meciurile cu echipa Ungariei au fost înscrise de pe flancul stâng al apărării noastre. De ce?

— Cred că Dinu și Deleanu ar fi trebuit să fie puțin mai atenți. Să anticipeze manevrele. Adversarii au sesizat că acolo se anticipează mai puțin.

— Între echipele României și Ungariei mai există, în prezent, vreun decalaj de valoare?

— Există un decalaj de șansă. În plus, în cazuri de accidentări, Illovszky găsește mai ușor înlocuitori decât Angelo Niculescu. Are de unde alege.

— Ce-ați făcut după terminarea partidei de la Belgrad?

— Ne-am dus la hotel. Am încercat să mincăm, n-am putut. Să discutăm, n-am putut. Să ne plimbăm, n-am putut. Să dormim, n-am putut. Așa, cu ochii în lacrimi, am mai zis noi câte o vorbă-două, despre cum e viața, despre cum e fotbalul, și cam atât, Angelo

ne-a spus să ne ținem capul sus, iar tovarășii Anghel Alexe și Mircea Angelescu ne-au felicitat pentru felul cum am luptat și în acest meci.

— Vreo explozie de nervi între voi, ceva?

— Nimic. Am trăit împreună ațitea zile fericite, încât putem suporta și cite o amărăciune ca asta. Să pierzi un meci de campionat, ori o finală de cupă națională în minutul 88, mai treacă-meargă. Dar un asemenea meci!... Totuși, prietenia dintre noi rezistă la orice.

— Ți se pare că echipa națională trăiește un moment greu?

— Nu. Mi-a plăcut foarte mult aproape tot ce-au scris ziarele și revistele după epilog. Dacă n-am fi luptat la Belgrad, am fi meritat sancțiunile presei. Dar n-a fost așa. Lumea a văzut că ne-am dat sufletul acolo, pe teren, și că, una peste alta, am fost mai buni în partida de baraj. Drama însă se petrecuse la București. După ațitia ani de fotbal am învățat, printre altele, un lucru. Nu totdeauna cel mai bun câștigă. Și-n viață se întâmplă, de altfel, tot așa. Asta e una dintre cele mai mari surse de dramatism ale jocului de fotbal.

— Ai 31 de ani și, după câte știu, la încheierea acestui sezon, te vei retrage din echipa națională și vei pleca să joci un an-doi, în străinătate, fiindcă ești solicitat.

— Da, a venit vremea să mă retrag. Nu e plăcut să ajungi înaintea acestui pas, dar el trebuie făcut.

— Ciudat cum ai devenit abia aproape de sfârșitul carierei un nume principal în cel mai proliptic unsprezece tricolor din cite am avut vreodată!...

— Am intrat în națională abia în meciurile amicale internaționale dinaintea Campionatului mondial ediția '70. La 28 de ani. Până atunci mai jucasem o singură dată, în 1967, cu Italia, la București (0-1). Dacă la Rapid n-aș fi fost obligat de împrejurări să joc fundas lateral, aș fi pătruns mai devreme în echipa României. Deoarece postul de fundas central s-a dovedit incomparabil mai adecvat posibilităților mele.

— Integrarea într-o reprezentativă constituie întotdeauna o problemă, cum era naționala noastră în 1970, și-a fost ușoară?

— Cei ce-au venit la această echipă, pe lângă talent și calități fotbalistice, cu seriozitate, au fost imediat acceptați, ajutați și asimilați. Nu dau exemplul

meu, dar voi aminti de Iordănescu. Jucător foarte bun, dar în același timp băiat fin, respectuos, manierat, muncitor. Toți l-am îndrăgit și l-am sprijinit. Astfel se explică încadrarea lui atât de rapidă.

— De ce crezi în rezistența acestui grup care este, în prezent, echipa noastră națională?

— Fiindcă prietenia dintre oamenii lui este mai profundă decât cea presupusă a oricărei echipe de club. Și fiindcă relația dintre personalități și echipa propriu-zisă a devenit, pe parcurs, ideală.

— Adică echipa s-a impus în fața personalităților ei?

— Așa e. Dumitru, Radu Nunweiler, Dinu, Lucescu și Dobrin, de pildă, se consideră în slujba echipei. Dobrin e cazul cel mai tipic. Acest mare jucător, acest individualist greu de înfrumigantat, a terminat prin a se supune. Ce superbă a fost dăruirea lui în meciul de la Belgrad! A făcut, acolo, tot ce i-au cerut antrenorul și echipa, trudind cum poate n-a mai trudit niciodată.

— Ai avea ceva de spus, acum, în ceasul retragerii, celor ce vor intra în perioada imediat următoare în echipa națională?

— Jucătorii care vor veni în jurul nucleului acesta solid, format din fotbalisti buni, încă tineri și foarte experimentați, vor trebui să se considere purtători unei ștafete. Să continue, alături de cei vechi, atitudinea de seriozitate, de generozitate și de modestie în fața echipei. Să aplece și, în nici un caz, să nu viciere climatul echipei naționale. Să aibă sentimentul de continuatori ai unor realizări sportive, pentru care noi am muncit enorm în ultimii ani. Este necesar ca toate acumulările echipei de fotbal a României să devină tradiție, iar noii veniți să se contopească imediat cu ea.

— Ce operațiuni crezi că ar necesita echipa noastră națională în vederea sezonului din toamnă, cind va începe o nouă ediție a preliminariilor campionatului mondial?

— Până la toamna, decepția actuală va trece. Și jucătorii și lumea vor uita. Echipa națională există. Construcția e bună și va trebui numai, din cind în cind, reamenajată, improspătată. Lent, pe măsura necesităților, în conformitate cu legile evoluției. Să nu vină cineva și să spună că trebuie început de la capăt.

— Regreți, probabil, mult că nu ți-ai încheiat cariera de internațional la turneul

final al Campionatului european. Cum privești acest sfârșit?

— Am pierdut multe prin ne calificare. Dar pierderea unui meci, în condițiile cunoscute, nu este decât o înfrângere sportivă. Nu înseamnă, nicidecum, o nenorocire. Aceasta e concepția despre sport a celor puștici și avem dreptul și obligația să ne-o însușim și noi. Părea ne depărtasem de ea la un moment dat.

— Subtextul răspunsului tău conține ideea că opinia publică sportivă va trebui să devină sensibilă nu la rezultat, în primul rind, ci la calitatea spectacolului, la încercarea luptei, la abnegația și feroarea jucătorilor.

— Sper că publicul nostru va ajunge aici. M-a impresionat extraordinar faptul că în ultimele minute ale meciului Anglia — R.F.G. Germaniei, tribunele stadionului Wembley cîntau, deși rezultatul era 3-1 pentru oaspeți. Echipa lui Ramsey suferea acasă una dintre puținele înfrîngeri din istoria fotbalului englez, iar publicul intona acele melodii de templu, auzite și în caz de victorie. În timpul partidei de la 14 mai, cind echipa noastră a avut, într-adevăr, o zi neagră, publicul de la „23 August” își pierduse căldura. Echipa națională a României nu merita o asemenea fluctuantă. Este echipa care trebuie iubită cel mai mult, incomparabil mai mult decât orice echipă de club. Abia la Belgrad am avut, din nou, o galerie entuziastă, asemănătoare cu aceea de la meciul cu Cehoslovacia, din toamna trecută. Trei mii de români și cîteva mii de spectatori iugoslavi ne-au susținut cu pasivă neistovită. Sint convinși că românii își iubesc mult echipa națională de fotbal, dar nu știu să se manifeste totdeauna.

— Cum te vei despărți de tricolori?

— Simplu. Barbătește. Dar am vorbit cu Mircea Lucescu, ca, din doi în doi ani, să ne întîlnim în fiecare primăvară. Noi cei care am făcut parte în ultimii ani din echipa națională. Să ne revedem și să stăm cîteva ceasuri de vorbă. Chiar dacă viața ne va împrăști la mari distanțe.

— Dar de Angelo Niculescu?

— Cu următoarea mărturisire: Cred că nici un alt antrenor n-ar fi reușit să ridice echipa națională a României, atît cît a făcut-o el!

Romulus BALABAN

PRIM PLAN

GYÖRFI

Rapidul extrem stînga al stegarilor brașoveni este mai mult decît un sprinter al fotbalului nostru. Györfi rămîne, de fapt, o problemă. (Acesta e și motivul pentru care translocatorul rubricii „Prim-plan” își îndreaptă privirea asupra lui).

Györfi — iertați-mi paradoxul! — a fost considerat un mare jucător mai ales cind n-a jucat. Ori de cite ori un Lucescu, un Iordănescu, un Petreanu sau un Both au făcut un joc mai slab în echipa A sau la olimpici, numele lui Györfi a fost pomenit cu mult regret, el fiind întotdeauna „după meci”, omul care „a lipsit enorm echipei”.

Györfi a fost întotdeauna expresia dorului tribunei, care a văzut în el omul capabil să se catapulteze spre poartă, rezolvînd în linie dreaptă, dintr-un foc, ceea ce jocul insistent combinativ nu putea face. Györfi reprezintă, dacă vrei, și dorul tribunei după „extrema de pe timpuri”, care asigură — în stilul lui Bindea sau Pircălab —

o bună parte din necesarul ofensiv al echipei.

La Steagul roșu, Györfi a fost și este omul pentru care o echipă întreagă a lucrat și lucrează în vederea sprintului final, așa cum Schwartz, interul Ripensiei, a lucrat cu consecvență pentru Dobay. Din păcate, astăzi, cind competiția internațională solicită „din miercuri în miercuri”, la loturi nu există posibilitatea variantelor speciale, pentru înglobarea cazurilor speciale. Dacă ne gîndim că Dobrin însuși a constituit o problemă specială, nu trebuie să ne mire faptul că, la 29 de ani, Györfi rămîne door o soluție de expedient. Angelo Niculescu nu l-a văzut încadrabil într-un sistem de joc. Giil Mărdărescu l-a preferat pe Kallo, adică a mizat mai mult pe un jucător înzestrat și cu simțul combinației răbdătoare. În sfîrșit, Oia a confirmat această rezervă, sacrificîndu-l (e adevărat, nu complet) în favoarea lui Marcu, cedîndu-i acestuia tricoul cu nr. 11, adică tricoul pe care brașoveanul l-a purtat întotdeauna.

Nichi Dumitriu spunea odată: „Györfi devine o extremă de valoare numai dacă îi trimiți milimetric mingea în poziție de start. Orice deviere, fie și numai de un grad, compromite faza”.

Györfi este un jucător remarcabil prin viteză și explozie. Dar, această prea mare spontaneitate face ca virteful acțiunilor sale, deseori aplaudate, să forțeze rîmuri greu accesibile partenerilor și chiar lui însuși.

Fotbalul rămîne, în primul rînd, o reacție în lanț. În meciul cu danezii au lipsit tocmai aceste reacții. În acest meci Györfi n-a

fost printre cei mai slabi. Am considerat, însă, util să pun translocatorul pe extremul stînga brașovean numai și numai pentru că are vreo opt ani mai mult decît Marcu. Și poate că Marcu (sau nu numai Marcu) va medita asupra „cazului Györfi”, acest veritabil corbitor pe pantele Postăvarului.

Fotbalul a fost și rămîne un mare joc de echipă, chiar și pentru campionii... slalomului...

Ioan CHIRILA

PORTILE DE FIER — PORTI ALE LUMINII

„Astăzi, 16 mai 1972, în prezența președintelui Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu, și a președintelui Republicii Socialiste Federative Iugoslavia, Iosip Broz Tito, a fost inaugurat oficial Sistemul hidroenergetic și de navigație „Portile de Fier”, operă a eforturilor comune ale oamenilor muncii din Republica Socialistă România și din Republica Socialistă Federativă Iugoslavia, simbol al prieteniei și colaborării socialiste fructuoase, al bune vecinătăți”.

În peretele de beton al imensului baraj care a supus Dunărea, la punctul de frontieră dintre România și Iugoslavia, două țări socialiste, prietene și frățesti, au fost fixate, una alături de alta, scrise în limbile română și sârbocroată, cu textul de mai sus, plăcile inaugurale ale unei opere istorice, realizare înfăptuită prin munca înfrățită a două țări care construiesc socialismul.

Mesaj peste timp, pentru viitor, pentru urmașii urmașilor noștri, „Portile de Fier” rămân o epopee și un prilej pentru cei ce vor veni după noi să fie mindri de părinții și bunicii lor, să le urmeze pilda, să-i întrecă în vrednicie.

Timp de peste 7 ani, întreaga țară a urmărit cum s-a scris aici, la Portile de Fier, o pagină luminoasă a construcției socialiste, a izbuzilor pe care le pot făuri popoarele animate de aceleași idealuri.

Totul este grandios, aproape indescriptibil. După 86 de luni de eforturi titanice, de luptă grea cu un fluviu răzvrătit și năbădăos, forța lui herculeană a fost înblânzită, apele dolente și dirijate devenind izvor de energie și lumină.

În această încheștare teribilă dintre om și natură, omul a ieșit biruitor. Lumea tehnicii consemnează executarea aici a unor „premiere mondiale” (recorduri ale lumii, în vocabular sportiv) de construcție, amenajare și instala-

AGENDA POLITICĂ A SĂPTĂMÂNII

lări. Pentru a ne imagina dimensiunile construcției este suficient să arătim că la Portile de Fier, și în zonele împrejurătoare, au fost excavate 13,4 milioane metri cubi de aluviuni și stincă, s-au turnat 3,1 milioane metri cubi de beton, lacul de acumulare, care opasă pe umerii barajului, este o adevărată mare, având peste 100 kilometri în lungime!

Sistemul hidroenergetic și de navigație, pe lângă cele 1050 M.W. de electricitate, pe care le reprezintă totalul puterii instalate, pe lângă faptul că scurtează de aproape patru ori timpul în care vapoarele vor parcurge drumul de la Moldova Veche la Drobeta Turnu-Severin, mărind, în același timp, tonajul anual al vaselor de la 15 milioane, cit se înregistra până acum, la peste 50 de milioane, creează — în același timp — o splendidă zonă turistică și de agrement, în care a și fost aruncată sămința sportului.

Lacul, strecurându-se printre munți „fiordurile”, poate deveni un centru important al sporturilor nautice, oferind — totodată — locuri splendide amatorilor de drumeție, pe care îi vor chema apa, barajul impunător, viaductele cu arcuri feline, în care calculul rezistenței s-a împletit cu pasiunea pentru frumos a inginerilor, tehnicienilor și muncitorilor.

Prezența la festivități a tovarășilor Nicolae Ceaușescu și Iosip Broz Tito, a celorlalți conducători de partid și de stat, a conferit evenimentului inaugurării semnificații și dimensiuni deosebite. Prin cei mai de seamă reprezentanți ai lor, oamenii muncii din cele două țări frățesti au reînnoit legământul de prietenie veșnică ce le unește.

La Portile de Fier a avut loc, în fapt, o solemnă sărbătoare a prieteniei trănice dintre popoarele României și Iugoslaviei, unite prin aceleași nobile idealuri și aspirații ale socialismului și păcii!

ELIMINAREA ECHIEI NOASTRE OLIMPICE, REZULTAT AL UNOR ERORI DE SELECȚIE ȘI DE PREGĂTIRE

Cit de necesar și de reconfortant ar fi fost pentru fotbalul românesc ca, duminică, reprezentativa olimpică să fi făcut acel pas hotărâtor al calificării la J.O. din vara acestui an! Eram îndreptățiți să nutrim asemenea speranțe pentru că, la drept vorbind, la ora actuală, cota fotbalului danez, pe planul performanței în competițiile internaționale reprezintă destul de puțin. Știam că acest adversar, cu ani în urmă, tot în preliminariile Jocurilor Olimpice, ne-a mai servit o lecție usturătoare, fapt care ne-a obligat la un al treilea joc, de baraj, din fericire încheiat atunci în favoarea noastră.

O astfel de posibilitate a existat și acum, dar în mod surprinzător, nici măcar această prevedere regulamentară n-a mai intrat în discuție și am părăsit scena competiției în mod dezonorant, din moment ce oaspeții ne-au condus, în repriza a doua, confortabil, cu 3-0, scor care putea să ia proporții fără să fi surprins pe nimeni. Că am înscris două goluri în finalul partidei, aceasta s-a datorat „liniștii” daneze, certitudinii oaspeților de a se fi văzut mult mai devreme cu pașapoartele pentru München în buzunar.

Rezultatul, așa după cum s-au desfășurat ostilitățile în teren, nu putea fi altul. Echipa noastră, cu unele excepții din prima jumătate de oră de joc, a deșchisă total pe toate planurile (tactic — tehnic — angajament — ambiție), ne-a lăsat impresia de neputință în tot ceea ce încerca să facă. N-o să mai repetăm

marile deficiențe manifestate în jocul de duminică al olimpicilor noștri, ci vom sublinia doar că dublul eșec în fața Danemarcei umbrește, într-o oarecare măsură, activitatea pozitivă pe plan internațional a reprezentativelor românești, din ultimii doi-trei ani. Lipsa de orientare a tehnicienilor, superficialitatea lor și a jucătorilor în pregătirea meciului de la București, iată două mari cauze care au concurat la eliminarea noastră de la J.O.

Dacă analizăm bine drumul de CONSTRUIRE, de RODARE și de CONSOLIDARE a „olimpicilor” nu poți să nu remarci și alte deficiențe prezente pe traseul celor doi ani de când ei activează în numele tentanței devize: CALIFICAREA. Conducerea federației de specialitate, la primul ei pas spre definitivarea „operațiunii München '72”, stabilise neperu pe alb că este absolut necesar de a porni la lucru cu un lot de sine stătător, lot care să dispună și de un calendar internațional propriu, bine chibzuit, capabil să ofere garanții întemeiate în pregătirea examenelor ce le avem de susținut. De calendar nimeni nu se poate plinge. Slavă domnului că, în perioada premergătoare întrecerilor preliminare, lotului olimpic i s-au creat toate condițiile pentru a avea ca sparring-parteneri echipe valoroase de peste hotare, i s-a facilitat un stagiu de pregătire mai îndelungat în perioada de iarnă (turneele marocan din acest an), deci o activitate intensă în urma căreia se puteau trage concluzii utile.

Dar, marile necazuri aveau să vină din fluctuația de antrenori la această reprezentativă (din 1970 și până acum s-au perindat șapte — primi și secunzi), din rularea — de fiecare antrenor în parte — a unui număr exagerat de mare de jucători în toate compartimentele, mai cu seamă în linia de atac. O continuă bijbila, o continuă vinturare care nu putea să aibă decât efecte negative într-o muncă de perspectivă și de mare răspundere. Nu vrem să dăm lista tuturor celor care s-au perindat pe la echipa olimpică pentru că am face risipă de spațiu. Componenta lotului se schimba, matematic, în preajma fiecărei acțiuni de pregătire. Era suficient ca un observator federal, prezent la un meci de campionat, să releve pe nu știm cine și, gata, respectivul era convocat de urgență și, tot de urgență, expedit la echipa de băștină pe motiv că nu a dat satisfacție. Cum să crezi omogenitatea unei formații în condițiile unei munci pe care am numi-o pompiestică?

După cum vedeți, aducem în discuție lucruri pe care nu le-am înțeles la echipa națională A, ale cărei omogenitate și valoare au crescut tocmai datorită stabilității tehnicienilor care o pregătesc, stabilității lotului de jucători.

Adevărurile crude referitoare la zbuciumata istorie a echipei olimpice trebuie să le privim, volens-nolens, așa cum au fost cel puțin pentru a nu le mai repeta, în viitor, nici tehnicienii care vor primi o muncă de o asemenea răspundere și nici federația de specialitate care, absorbită prea mult de problemele primei reprezentative, nu s-a preocupat în suficientă măsură de lotul olimpic.

Au fost voci care au susținut să angajăm întreaga primă reprezentativă în această importantă acțiune a calificării. În ambele manșe ale întâlnirii cu Danemarca, parțial s-a și pus în practică ideea, însă fără rezultate. Deși tirziu, ne exprimăm părerea că, pe viitor, ar fi mai indicat ca cele două loturi să aibă o conducere unică, capabilă de a elabora un plan comun de pregătire, încit ambele reprezentative să poată vorbi aceeași limbă în competițiile internaționale. Aceasta ar stimula pe selecționabili, ar lărgi fondul valoric de jucători apti de a răspunde marilor examene ale fotbalului românesc, am avea certitudinea că mutațiile de jucători, în ambele sensuri, s-ar face fără nici un risc și fără a greva cu nimic randamentul reprezentativelor.

Firește că analiza pe care federația de specialitate o va iniția va releva și alte aspecte nemulțumitoare din activitatea reprezentativei olimpice. Credem că prin competența conducătorilor ei și a tehnicienilor care o compun, dovedită cu diverse prilejuri, ea va adopta cele mai eficiente măsuri menite să continue afirmarea fotbalului românesc în arena internațională, pe măsura condițiilor îndreptățite ale opiniei publice sportive.

Arbitrul a fluierat sfârșitul meciului. Danezii se îmbrățișează fericiți
Foto: N. DRAGOȘ

Stelian TRANDAFIRESCU

ÎN 7 ZILE

Furtuna de critici la adresa „olimpicilor” noștri, a antrenorilor lor, după această înfrângătoare pierdere a calificării pentru München, continuă nepotolită. Și, pe bună dreptate, pentru că de mult n-am mai văzut o echipă reprezentativă a noastră evoluind atât de slab, atât de supărător discordant cu linia ascendentă pe care fotbalul românesc s-a înscris în ultimii ani, la nivel de reprezentativă sau de echipe de club în competiții oficiale.

În aceste rânduri ne vom referi însă la un aspect mai puțin... tehnic, punind întrebarea: de ce acest meci s-a disputat la București? S-a văzut, în atâtea alte rânduri, că publicul din Capitală suferă de o anumită saturație de fotbal, că nu se mai îngheșuie la orice meci și — ca probă — duminică de-abia au fost 5000 de spectatori în tribunele stadionului „23 August”.

Am mai sugerat în această rubrică (și tema a fost reluată

și de alte publicații, cu noi argumente) ca unele din partidele internaționale de „gradul doi al interesului” să fie programate în provincie, pentru că — s-a văzut — chiar meciul România — Franța a fost onorat la București doar de prezența a circa 20.000 de spectatori. Și atunci, de ce o nouă falimentară experiență? N-ar fi fost mai nimerit, din toate punctele de vedere, ca acest România — Danemarca olimpic să se dispute la Pitești sau la Craiova. Punem mîna în foc: numărul biletelor vindute ar fi fost cel puțin de trei ori mai mare...

O scurtă știre apărută zilele trecute ne anunță dorința Federației italiene de a trimite „squadra azzurra” la București la 17 iunie și acceptarea fără nici o ezitare, de către Federația română, a propunerii.

Ce se poate descifra, îmbucurător, din subtextul acestei știri?

Mai întâi că, avînd „cotă”, sîntem căutați ca parteneri de echipe puternice, ca Italia care, la această oră, este încă deținătoare a titlului de campioană a Europei.

În al doilea rînd că acceptăm meciul fără tergiversări și fără teamă de Riva, de Mazzola, de Boninsegna sau de Facchetti. Ceea ce înseamnă că declarația lui Mocanu de acum două săptămîni, din revista noastră („Nu-mi mai este frică de nimeni...”) e relevantă nu numai

● TOT LA BUCUREȘTI! ● AVEA DREPTATE MOCANU... ● AFLAȚI CĂ SÎNTEM TEHNICI! ● BRAILA HABAR N-AVEA CE ECHIPA ARE... ● DEGEABA AR FI JUCAT MILAN CU PORTUL ● LUNA TRANDAFIRILOR

pentru o stare de spirit, ci pentru o întreagă nouă concepție...

Turneul final U.E.F.A., din Spania, a adus juniorilor noștri un nou eșec în repetațele lor tentative de a reedita succesul de acum zece ani de la București.

Dar, ce să mai vorbim noi de ciștigarea trofeului cînd, de atunci, n-am mai obținut nici măcar locul întâi în vreun grupă!...

În schimb, de data asta, ne-am furtors cu o frumoasă cupă, acordată celei mai tehnice echipe.

Bravo!! Și probabil că într-adevăr noi sîntem foarte tehnici, din moment ce meciul cu Ungaria l-am pierdut abia în repriza a șasea, deci din rațiuni de ordinul pregătirii fizice...

Bărlenii stau și se miră, și nu le vine să creadă! Aveau o echipă atât de bună (dovadă, 8-0, duminică, cu Portul Constanța, recordul de scor al diviziilor A și B în acest an!) și ei nu șiau nimic! Mai mult chiar, bieții oameni aveau și griji că echipa lor, Progresul, ar putea retrograda, la puncte sau, doamne ferește, la golayeraj... Acum, firește, sînt mai liniștiți...

În schimb, se aude că, la Portul Constanța (echipa iremediabil retrogradată) au început aprinse dezbateri, pornite din

nemulțumirea față de acest scor. Numai 7-0 ar fi fost cu totul altceva...

Mari sînt miracolele ultimelor etape de campionat...

Apropo de golayeraj, reținem ca interesantă (eventual, și ca sugestie...) situația din campionatul italian. Duminică, ultima etapă a competiției ar putea duce la o egalitate de puncte între două echipe. Comentatorii ne atrag atenția că în această ipoteză golayerajul nu departajează, ci titlul se va decide printr-un meci de baraj.

Cu alte cuvinte, degeaba ar fi înțîlnit Juventus sau Milan, acum 3 săptămîni, un... Portul Constanța...

Luna mai e luna florilor, a trandafirilor. Ce legătură are asta cu fotbalul? În fond nici una.

Poate, doar, să ne sugereze că orice trandafir are și spini...

Dar cine, din cauza asta, întoarce spatele trandafirilor?

Radu URZICEANU

RETROSPECTIVĂ PE RUTA BUDAPESTA-BUCUREȘTI-BELGRAD

Minutul 31 al partidei de la Belgrad. Neagu reia puternic și precis, înscriind golul egalizator al echipei noastre.
Foto: I. MIHAILOVICI

OAMENII ȘI TACTICILE CELOR 270 DE MINUTE

Acum, când temerile devenite speranțe și transformate, în final, într-o mișcare comprehensivă pentru echipa noastră națională s-au mai potolit; acum, când fondul emoțional al acestor de neuitat trei dispute cu selecționata Ungariei se răcește; acum, când putem judeca în liniște și cu toată forța echilibrului, evenimentele care s-au petrecut timp de 270 de minute pe dreptunghiurile de gazon de la Budapesta, București și Belgrad, reprezintă o datorie a comentatorului de a încerca să fixeze principalele etape ale luptei tactice purtate de două team-uri de forțe sensibile apropiate. La o asemenea treaptă a performanței, cei ce gîndesc formația — antrenorii — nu au voie să comită inexactități grave. Dimpotrivă. Disputa lor începe mult înaintea fluierului arbitriului și, pentru cazul nostru, când ea s-a desfășurat pe trei acte, continuă intens și după aceea. Ne face plăcere să constatăm că și Angelo Niculescu și Rudolf Illovsky, fiecare în condițiile avute la dispoziție, au purtat duelul cu o măiestrie profesională care constituie — în fond — unul dintre factorii pronunțatului echilibru existent în teren de-a lungul celor 270 de minute.

Au existat voci, am auzit opinii trecînd lupta de la mijlocul terenului, în actualul moment al evoluției fotbalistice, în rîndul noțiunilor devalorizate de acest mers. Eroare! Fiecare dintre cele trei întâlniri a demonstrat că stăpînirea zonei centrale a terenului conferă încă destule atuuri celui ce o deține. Încercați să vă reamintiți repizele cele mai reușite ale celor două selecționate și veți constata că ele au fost: iniția din meciurile de la Budapesta și București și a doua în cel de la Belgrad pentru echipa Ungariei; a doua în partidele de la Budapesta și București și prima în cea de la Belgrad pentru selecționata României. Adică exact perioadele în care compartimentele mediane ale respectivelor formații au reușit să iasă primele în lupta de la mijloc.

Să vedem deci cum s-au repartizat forțele în această zonă. Adică să încercăm să descifrăm mijloacele folosite de cei doi antrenori întru atingerea acestui scop. Noi, la Budapesta, am prezentat pe specialiștii nr. 1 ai fotbalului nostru pentru acest compartiment — Dumitru și Nunweiler — cărora li s-au adăugat prin rotație, Dembrowschi și Domide, amîndoi jucători familiarizați cu culoarea acestui rol, pentru că reprezintă grupul virfurilor secunde de atac. Illovsky a o pus o linie cu doi jucători atacanți de meserie (Branikovits și Kocsis) alături de un mijlocas provenind din tîndș, deci cu substanțiale disponibilități ofensive. Superioritatea mijlocului nostru a apărut mult mai netă decît a adversarilor.

La București, pentru Illovsky interveni situații salvatoare: doi jucători compleți, P. și I. Juhász, se refac și astfel selecționerul îl poate prezenta pe al doilea în linia de mijloc,

alături de Kocsis și Szűcs și compartimentul median s-a fortificat mai cu seama în condițiile acestei partide în care pe de o parte situația de pe tabela de marcaj cerea o accentuare a jocului de atac din partea naționalei noastre, iar pe de alta a intervenit și o neașteptată scădere a potențialului normal, obișnuit, al majorității jucătorilor noștri.

În sfîrșit, Belgradul. Aici selecționata României, cu un om nou pentru această misiune, cu Dobrin în linia de mijloc alături de clasici titulari, face o veritabilă demonstrație de stăpînire a terenului, în care contribuția vechilor maeștri ai specialității dar și a „novicelui” din Pitești a apărut ca remarcabilă. Selecționerul Ungariei apare cu un element surpriză în meciul de baraj: începe meciul cu Kü, cvasi-debutant, marea revelație a sezonului în Ungaria, deci un atacant sută la sută în locul unui fundaș cu tirul amoretzări pentru linia de halți (Szűcs).

Faptul că Illovsky a avut pe banca de rezerve indiscutabil mai mulți și mai valoroși jucători decît a putut prezenta Angelo Niculescu reiese și din rapidul inventar al oamenilor folosiți de cei doi directori tehnici în cele 270 de minute.

Ungaria a utilizat 17 jucători în aceste trei partide: Geezi, Rothermel, Fabian Pancesics, Balint, Vepi, P. Juhász, Branikovits, I. Juhász, Szűcs, Kü, Fazekas, Szöke, Kocsis, Dunai, Bene, Zambo, față de numai 14 folosiți de echipa României: Răducanu, Sătmăreanu, Lupescu, Dinu, Deleanu, Dumitru, Nunweiler, Lucescu, Dembrowschi, Domide, Dobrin, Neagu, Iordănescu, Halmăgeanu. Pe banca noastră de rezerve, în start, la primul meci era un singur fost titular consacrat: Neagu. La același meci, rezervele echipei Ungariei se numeau Bene, Szöke, Kü! Ca să nu mai spunem că un indiscutabil titular — Vids — n-a putut fi recuperat sau că un apărător foarte util — Kovacs — n-a fost solidat, astfel că veritabilul număr al jucătorilor capabili să îmbrace tricoul naționalei este de 20 în momentul de față pentru echipa Ungariei.

La noi, s-o recunoaștem cu toată obiectivitatea, perimetrul selecționării este mult mai restrîns și, implicit, posibilitățile de manevrare ale antrenorului naționalei, mult mai puține. Să luăm în seamă această realitate, deci, atunci cînd analizăm învățămintele triplei întâlniri cu reprezentativa Ungariei!

Eftimie IONESCU

CE A DETERMINAT ÎNCLINAREA BALANȚEI (la limita minimă) ÎN FAVOAREA FORMAȚIEI UNGARE

O analiză de conținut pe ansamblul triplei întâlniri România — Ungaria, desfășurată pe durata a mai puțin de trei săptămîni, ni se pare acum, la capătul celor 270 de minute de joc, un lucru nu numai interesant, ci și deosebit de util. Și cînd spunem aceasta, avem în vedere, de bună seamă, faptul că datele și considerațiile de ordin tehnic, făcute pe marginea trecerii dintr-o parte la alta a Budapesta, București și Belgrad, ne oferă în acest fel posibilitatea unor comparații, aprecieri și chiar concluzii, care sînt mai bine în evidență evoluția separat, ale tricolorilor noștri și, în același timp, comportarea acestora în general, privită și prin prisma capacității lor competitive, raportată la cerințele fotbalului modern.

Și una dintre cons-

tațiile, prilejuite de o asemenea retrospectivă analitică, ar fi aceea potrivit căreia de fiecare dată realizările — în ultimă instanță rezultatele — obținute de echipa noastră au fost determinate de valoarea relativă și oscilantă, de la meci la meci și chiar în cursul aceleiași întâlniri, în ceea ce privește factorii de bază ai pregătirii și ai jocului.

Așa, bunăoară, referindu-ne la prima partidă, aceea de la Budapesta, putem reafirma că elementul de partajant în modul de acțiune al celor două team-uri a fost, în principal, PREGĂTIRE.

La Budapesta, pe acest temel, formația maghiară și-a propus să forțeze victoria, chiar de la început, mizînd pe atacul-fulger și pe consecințele sale de ordin psihologic. Așa se explică raportul de forțe și situația din teren din primele 30 de minute ale meciului cînd gazdele au deschis scorul, avînd și posibilitatea reală a majorării

forței tehnico-tactice care puteau stabili, încă din prima repriză, pe învingător în persoana „11”-ului maghiar. Dar și de astă dată, a intervenit, după pauză (sfîrșit de meci), echilibrul care a favorizat modul de acțiune a tricolorilor, oferindu-ne prin golul egalizator al lui Neagu, posibilitatea apărării sînselor într-un al treilea joc, cîteva zile mai tîrziu, la Belgrad. Aici, pe teren neutru, la scurt interval după un consum enorm de energie fizică și nervoasă, echipele s-au angajat, teoretic, în condiții de perfectă egalitate. Și tot pe considerente de ordin teoretic se putea anticipa și un al treilea rezultat de egalitate, lucru la un pas de realizare, dar fiind valoarea foarte apropiată dintre cei doi adversari.

Și atunci ce a determinat totuși ca balanța victoriei să încline în favoarea fotbalistilor maghiari? De astă

dată factorul hotărîtor a fost, după părerea noastră, POTENȚIALUL FIZIC AL JUCĂTORILOR. Mai precis, capacitatea unei dozi corespunzătoare a efortului, după o mare cheltuielă de energie anterioară și în fața unor noi solicitări care ouseau depăși, în prelungiri, durata anului joc normal. Așa se face că după o primă repriză foarte bună, în ritmul și la nivelul de acțiune ofensiv, apropiate celui de a doua părți a meciului de la București, jucătorii noștri au cedat în fața inițiativei unei formații oricîm mai proaspete, care se pregătea să arunce spre final, în lupta evenimentelor prelungiri și alte forțe de valoare (Szűcs, Dunai II) pentru a forța victoria.

De aici, de la o astfel de premisă, a ieșit cea de a doua partidă de la București, dominată net de EAC-TORUL PSIHOLGIC. Explicabil întru totul acest lucru, apropierea de tinta calificării a creat însă echipei noastre o stare de start complet nefavorabilă întrecerii supradimensionându-se tensiunea caracteristică întâlnirilor cu miză mare, ceea ce a dus la inhibiție, teamă de rezultat și e-

Acasta ar fi, să spunem, pe scurt, istoria triplei întâlniri România — Ungaria, privite prin prisma a trei dintre factorii de bază ai pregătirii și jocului: TACTIC, PSIHIC și FIZIC. Evident, din acest calcul retrospectiv nu pot fi omise nici micile eforturi de ambele părți, care și-au adus partea lor de contribuție la stabilirea rezultatelor partidei și a rezultatului general.

Interesant ni se pare însă a rememora și faptul că, în ansamblul celor 270 de minute de joc, deși echilibrul de forțe a constituit o notă caracteristică reală (România: 287 acțiuni ofensive; Ungaria: 206) suma algebrică a plusurilor și a minusurilor din evoluția ambelor echipe a fost ușor de pată formației maghiare. Și de fiecare dată cu atît cu cît a permis acesteia să finalizeze mai mult decît noi (33-30) și să conducă în permanență pînă la victoria finală. Cu atît, cît poate ne-ar fi fost necesar și nouă la rîndul nostru să obținem calificarea pe care o doream cu toți și de care ne-a despărțit doar... un singur pas.

Marius POPESCU

Mihai IONESCU

ÎN INTERVAL DE NUMAI 2 MINUTE...

...CALIFICAREA A SURS ECHIEI ROMÂNIEI — LA „MOMENTUL NEAGU” ȘI A FOST OBTINUTĂ DE ECHIPA UNGARIEI — LA „MOMENTUL SZÖKE”

...Nu mai derulăm secvențele unui film pe care majoritatea iubitorilor de fotbal din țara noastră îl știu, azi, pe de rost, îl văd și acum — cum se spune — cu ochii închiși.

La Belgrad, echipa României a fost în prima repriză superioară la toate capitolele de joc.

Dominarea sa, exprimată pregnant — în această parte a meciului — în desfășurarea fazelor, în raportul de forțe de pe teren, în raportul numeric al ocaziilor de gol (3-1 pentru noi, sau, înlocuind numerele prin nume: Lupescu, Domide, Neagu — Kocsis) nu s-a tradus, însă, și pe tabela de marcaj.

La capătul celor 45 de minute, fotbalistii unguri n-au „iertat” singura greșală a apărării noastre — și au înseris prin Kocsis — în vreme ce jucătorii noștri au fructificat numai una (prin Neagu) din cele 3 șanse avute.

Așadar, a 4-a egalare de scor de către fotbalistii români în triplel meci cu Ungaria. Repriza a 6-a începea sub semnul indeciziei.

Avea, oare, să continue dominarea echipei noastre din prima repriză?

Jar golul, mult doritul gol, avea el să cadă și în favoarea noastră și să încline balanța pentru echipa României?

La aceste două întrebări, repriza a doua a meciului de la Belgrad a răspuns NU!

Depășiți fizic chiar de la începutul reprizei, fotbalistii noștri au trebuit, aproximativ o jumătate de oră, să facă față unei ofensive energice, sus-

ținută cu un variat repertoriu tehnic și tactic. Exprimată teritorial foarte net, dominarea echipei ungare n-a

min. 59 și 70) eșuînd în fața intervențiilor de ultim moment ale lui Nunweiler și, respectiv, Răducanu.

Ce a urmat, se știe. Ceea ce nu reușise să decidă superioritatea alternativă a celor două combatante, avea să fie transat cu... complicitatea șansei.

Fortînd în ultimul stert de oră al partidei, echipa României reapare progresiv în atac, creînd trei momente care puteau pune punct întrecerii: 1) voleul lui Domide (din min 78), respins cu vîdită dificultate de Rothermel în corner;

2) „momentul-Neagu”, balonul rețut cu capul de atacantul nostru, cu prețul unui efort spectaculos — trecînd la cîteva centimetri de poartă goală;

3) penaltyul real, dar neacordat de arbitrul grec Mihas, la hențul comis de Pancesics.

La toate aceste trei înze, dar mai ales la „momentul Neagu”, șansa a suris echipei României, dar și-a înțors fața și, într-un final de nimeni așteptat, a rețezat fulgerător un suspens prelung și dramatic. O acțiune Kocsis — Bene — Szöke, un șut precis, în colțul lung, al ultimului, un reflex tardiv al lui Răducanu... — 2-1 în minutul 88!!!

Adică, în minutul 268 al triplei întâlniri Ungaria — România.

„Momentul Szöke” încheiea una din memorabilele odisee ale fotbalului.

DOCUMENTAR

ROMÂNIA — UNGARIA 1-2 (1-1)

Stadion J.N.A. Partizan, timp frumos, calduros, teren bun, aproximativ 50.000 de spectatori.

Au marcat: Kocsis (min. 26), Neagu (min. 39) și Szöke (min. 88).

ROMÂNIA: Răducanu 6 — Sătmăreanu 7, Lupescu 8, Dinu 8, Deleanu 7 (min. 52); Halmăgeanu 6 — Dumitru 9, Nunweiler 8 — Lucescu 8, Dobrin 8, Neagu 8+; Domide 7.

UNGARIA: Rothermel — Fabian, Pancesics, Balint, P. Juhász — I. Juhász, Kocsis — Szöke, Bene, Kü, Zambo.

Arbitrul grec H. Mihas a comis o singură mare eroare, decisivă în stabilirea rezultatului final: neacordarea penaltyului la hențul flagrant al lui Pancesics.

avut, însă... ecou asupra tabelii de marcaj, cele două acțiuni mai incisive ale elevilor lui Illovsky (Kü —

BELGRAD
BUCUREȘTI
BARCELONA

LUMINI ȘI UMBRE ÎN FOTBAL

CAMPIONATUL EUROPEI
TURNEUL OLIMPIC
TURNEUL U.E.F.A.

In mod bizar, așa cum se întâmplă adeseori în fotbal, cel mai bun sezon internațional al fotbalului românesc (cluburi și echipă națională), sezonul toamnă 1971 — primăvară 1972, se încheie cu eliminări pe toate fronturile ale echipelor reprezentative: Campionatul european, preliminariile Turneului olimpic și Turneul U.E.F.A. Aceasta, după ce echipele de club realizaseră tot în această perioadă cele mai avansate pătrunderi spre semifinalele cupelor europene.

Iubitorii fotbalului au apreciat comportarea echipelor de club comuniste care, în sezonul amintit, au adus la București echipe de faimă continentală ca Spartak Trnava, C.F. Barcelona, A.C. Napoli, Vittoria Setubal, Legia, pe care le-au eliminat și Feyenoord, Tottenham și Bayern München cărora nu le-au mai rezistat, dar au avut în fața acestor reputele cluburi o comportare satisfăcătoare. Dacă ar fi să realizăm o statistică a întâlnirilor din ultimii ani ale echipelor românești de club cu formațiile prestigioase continentale și să o comparăm cu situația de acum 10 ani, am constata un progres considerabil cantitativ și calitativ. Puține la număr mai sînt cluburile de fotbal occidentale care n-au jucat la București în competițiile europene intercluburi. Creșterea nivelului de joc al echipelor noastre frunzează de club, avansarea acestora în etapele superioare ale competițiilor oficiale, ne-au oferit în ultimii ani, posibilitatea să vedem la lucru în țara noastră cele mai mari cluburi europene. Unele dintre ele au fost apol interesate să susțină și jocuri amicale, de această dată fără pretențiile financiare exprimate în trecut.

Echipa reprezentativă a țării a devenit însă expresia activității intensificate și a ambiției, chiar a orgoliului Federației române de fotbal, de a ridica echipa României în primul eșalon al fotbalului mondial. Această dorință a fost împărtășită de un grup de tineri jucători și de un antrenor, Angelo Niculescu, temerar, în pofida aparenței. Lotul reprezentativ de fotbal a câștigat calificarea în turneul final al Campionatului mondial de fotbal din Mexic '70, unde, la Guadalajara, în grupă cu Brazilia, Anglia și Cehoslovacia, a ieșit din cursă după trei jocuri (dintre care unul câștigat cu Cehoslovacia) cu scorul general de 4-5, într-o companie atît de valoroasă. În preliminariile actualului campionat european, aceeași echipă a câștigat grupa de calificare în dauna Cehoslovaciei, după care a urmat tripla înfrângere cu Ungaria pierdută în ultimele două minute, cu scorul final de 4-5!

Jocurile sferturilor de finală ale Campionatului european au produs un mare interes nu numai în Europa. Mecurile au fost transmise la televiziune și în alte continente. Înfrîngerea României — Ungaria, singura care a necesitat un al treilea joc, a fost la 17 mai în atenția întregului nostru continent, Eurovision, prelînd transmițerea în direct a acestui joc de baraj, care ne-a emoționat nu numai pe noi, cei interesați, dar și pe amatorii de fotbal din alte țări, în primul rînd pe cei al țării gazdă care au umplut pînă la refuz stadionul „Partizan” din Belgrad, 50.000 de spectatori.

Firește că, pentru fotbalistii noștri, pentru sutele de mii de iubitori al fotbalului din România, sferturile de finală cu echipa Ungariei prilejuiau verificarea cea mai concludentă cu puțință datorită complexului pe care fotbalul nostru l-a avut decenii la rînd față de fotbalul ungar, ex-primat adesea prin scoruri atît de neplăcute ca 7-2, 9-0, 5-1 și ultimul 6-0 în anul 1967, în favoarea acelorași adversari cu care săptămînile trecute echipa națională de fotbal a jucat de la egal la egal și a fost la un pas de calificare. Dar, tot atît de important ca și calificarea, a fost faptul că în toate cele trei partide disputate cu echipa Ungariei, într-o măsură mai mică la București, naționala noastră a jucat fotbal integral, arătîndu-se tehnică, rutinată și în bună măsură eficientă, făcînd o impresie apre-

ciabilă observatorilor care au fost la Belgrad și în țările unde partida a fost televizată. Așa se și explică invitația făcută de federația italiană de fotbal forului nostru de specialitate pentru o dublă înfrîngere România — Italia, prima la 17 iunie 1972 la București. Iată, prin urmare, că eforturile depuse de jucători, antrenor și federație au contribuit ca fotbalul nostru să iasă bine la lumină, chiar dacă nu a obținut calificarea, să înfrîngă tradiția palmaresului înfrîngirilor Ungaria — România, să spulbere un complex sportiv de ani și ani. **SĂ SITUZE ÎN ACEST AN ECHIPA DE FOTBAL A ROMÂNIEI PE LOCUL AL CINCELEA ÎN EUROPA** într-un clasament oficial, căci jucînd meciul de baraj, România se situează imediat după cele patru reprezentative de țări care au obținut dreptul de a juca semifinalele și finala Campionatului european, în Belgia.

Fără îndoială că o calificare a echipei României în sferturile de finală ar fi dat iubitorilor de fot-

tit de îndreptățiți să afirmăm că... greșită a fost introducerea lui Ionescu, jucător mai puțin experimentat decît Halmageanu? Sau, așa cum s-a văzut de toată lumea, Dobrin, în loc să joace retras ar fi fost mai bine să acționeze ca centru avansat, împreună cu Neagu, și atunci echipa noastră ar fi avut mai multe șanse la gol? Dar dacă venirea lui Dobrin în față ar fi ușurat pătrunderea înaintașilor maghiari și echipa noastră ar fi primit încă un gol? Iată deci presupunerile a căror valabilitate nu poate fi controlată niciodată pe ambele părți.

Relativa resemnare după partida pierdută la Belgrad a fost însă brusc trezită de eșecul penibil al echipei olimpice în fața reprezentativei Danemarcei, calificare pierdută pur și simplu rușinos, de o echipă de fotbal cu pretenții de reprezentativă de țară. Modul de acțiune primar, în atac și în apărare, al echipei olimpice, a fost atît de șocant incît respingea existența unei pre-

„rezerve” care se încălzeau erau Dunai II și Szűcs, în timp ce în echipa noastră cu greu s-ar fi putut introduce o rezervă la nivelul celor mai buni componenți din teren al naționalei noastre. Creдем că nu greșim dacă afirmăm că în balanța calificării în semifinalele Campionatului european a atîrnat decisiv tocmai acest important element în favoarea echipei Ungariei.

Cît de sărac este însă rezervorul nostru de valori s-a văzut cel mai bine în jocul olimpicilor, căci acest eșalon este în fapt garnitura secundă de la care ar trebui să așteptăm succesele de mîine. Situația cu greu ar putea fi mai bună de îndată ce, în general, în fotbalul nostru, oficialii, tehnicienii și cluburile se ocupă totdeauna de „prima echipă” neglijînd eșaloanele secunde și această scăpare din vedere este valabilă într-o bună măsură și pentru F. R. Fotbal.

COLEGIUL CENTRAL DE ANTRENORI AR TREBUI SĂ FIE PROMOTORUL VALORILOR

este alcătuit de mai mult timp și a dat semne de neliniște în verificările anterioare, deși a fost pregătit de antrenorii debutanți la echipe reprezentative angajate în competiții de prestigiu, deși are de mult timp create cele mai bune condiții de pregătire nu s-au luat din timp măsuri care să evite un eșec neplăcut, în condiții aproape lamentabile.

Nu învinuim Colegiul de antrenori de dragul de a găsi cumva „tapi ispășitori”, știm că vina principală revine jucătorilor și antrenorilor lotului olimpic, este însă cazul ca organismul tehnic al federației, care în lipsa unei Direcții tehnice nu poate fi decît Colegiul de antrenori, să vegheze cu atenție asupra pregătirii în cele mai bune condiții, atît la cluburi, dar mai cu seamă la echipele reprezentative.

DE CE INEFICACITATEA RĂMINE O PROBLEMĂ VEȘNICĂ ÎN FOTBALUL NOSTRU ȘI CINE TREBUIE OARE S-O REZOLVE? Oricine poate constata că jucătorii noștri care au progresat în ceea ce privește tehnica, nu reușesc uneori să concretizeze situații din cele mai favorabile, că raportul între ocazii și transformarea acestora este extrem de scăzut atît în campionat, cît și la echipele reprezentative. Cine nu a constatat cu ocazia triplei înfrîngeri România — Ungaria, sau nu-și poate reaminti, fără să fie nevoie să facă apel la cifre, că jucătorii noștri au beneficiat de ocazii de gol mai multe decît adversarii lor, dar au ratat, în timp ce fotbalistii maghiari au concretizat mai bine, cu excepția penaltyului de la București, deși au avut ocazii mai puține?

CINE SĂ EXPLICE ȘI CINE SĂ LĂMUREASCA DE CE ECHIPA DE FOTBAL A ROMÂNIEI NU MAI ARE ARIPILE DE ALTĂ DATĂ CÎND JOACĂ PE TERENUL PROPRIU? Este adevărat că în fotbalul internațional se constată că avantajul terenului propriu nu mai constituie un element favorabil la discreția echipelor gazdă, jocul-acasă reprezintă totuși, în continuare, un avantaj care trebuie exploatat cu atenție. Dintre cele patru echipe care în primul tur al sferturilor de finală ale Campionatului european au înregistrat succese în deplasare (Belgia, U.R.S.S., R. F. a Germaniei și România) numai echipa României nu a reușit să câștige în meciul retur pe teren propriu și a R. F. a Germaniei, dar aceasta din urmă, avînd un avantaj de două goluri luat la Londra, n-a mai fost interesată să se înfrîntăze la maximum pentru a câștiga.

DE CE OARE ACUM CITIVA ANI ECHIPA ROMÂNIEI ERA „INVINCIBILĂ ACASĂ” (e adevărat, cam în aceeași măsură pierdea în deplasare), iar în prezent, cînd realizează puncte atîră, greu câștigă pe teren propriu?

PROBLEMA DIPLINEI CAPACITĂȚII FIZICE A ECHIPEI REPREZENTATIVE ÎN PERIOADA CONFRUNTĂRIILOR INTERNAȚIONALE este o problemă de căpătîi pentru a înregistra succese, aceasta este un lucru arhicunoscut. De ce echipa României, în meciul de astă-toamnă de la București a fost în plenitudinea forțelor și la meciul de la 14 mai, anul acesta, nu s-a mai prezentat la fel? Și ca o consecință a pregătirii fizice mai slabe, marcajul și demarajul n-au mai fost prompte și au fost necesare mari eforturi pentru egalare?

★

Am scris toate acestea pentru că, apreciînd activitatea fotbalistilor noștri internațional actuali și a antrenorului lor, Angelo Niculescu, care au dus echipa națională la o cotă ridicată în fotbalul internațional, în momentul în care se trece la o nouă etapă, trebuie avute în vedere toate elementele componente ale fotbalului, pentru a se înainta pe un front mai larg, pentru a înregistra succese mai mari decît pînă acum (avem în vedere și celelalte echipe reprezentative, inclusiv aceea de juniori) și dacă se poate, și se va putea dacă se va lucra mai insistent, colectiv, cu și mai multă dragoste pentru fotbal, să se obțină locuri mai bune în ierhia fotbalului mondial.

Răducanu, într-una din intervențiile lui sigure, din partida de la București, cu Ungaria. Foto: T. MACARSCHI

bal din țara noastră o mare satisfacție, mai ales că o asemenea performanță de răsunet ar fi fost posibilă la București, în meciul retur, dacă echipa României ar fi jucat la posibilitățile ei reale. Ne amintim tăcerea adîncă a celor 80.000 de spectatori români de pe stadionul „23 August” atunci cînd arbitrul a fluterat sfîrșitul jocului cu scorul de 2-2. În fond, nici unul din acești spectatori nu era mulțumit de rezolvarea calificării pe teren propriu de către echipa noastră, dar nici nu s-a putut manifesta ca atare de îndată ce a văzut valoarea adversarilor, nivelul de joc într-o asemenea fază înaintată a Campionatului european. Am putea afirma că reputația și valoarea echipelor care ne-au vizitat în ultimii ani ne-a determinat să apreciem mai bine decît pînă acum adversarii (valoarea, capacitatea și replica lor), căci ne obișnuiserăm să facem de multe ori abstracție de potențialul echipelor care ni se opuneau în competiții internaționale.

După meciul de la Belgrad am apreciat cu toții faptul că fotbalistii noștri s-au luptat pentru victorie, că au trecut pe lîngă ea în finalul partidei, că de această dată în afara replicii adversarilor, alte elemente proprii jocului (șansa, deciziile arbitrilor) și-au spus și ele cuvîntul, din păcate, în defavoarea echipei noastre. Iată de ce eliminarea echipei României din sferturile de finală ale Campionatului european, deși nu ne-a produs de loc plăcere, nu ne-a decepționat în măsura în care ar fi făcut-o dacă nu ar fi luptat așa cum am văzut-o, ci ar fi fost la discreția adversarilor. Desigur, critice se pot aduce și încă întemelte, dar dacă, să presupunem că nu Halmageanu ci Nicolae Ionescu ar fi înlocuit pe Deleanu și golul înfrîngerii s-ar fi primit tot pe partea fundășului stînga, nu am fi fost oare tot a-

gătiri care, realitate crudă, se face de aproape doi ani în țară și peste hotare. Nu-i vorba că au fost introdusi Dumitru și Neagu din primul lot reprezentativ, care s-ar putea, după unele păreri, să fi „stricat” jocul echipei olimpice, ci de o evoluție generală a echipei sub orice valoare divizionară, sub orice critică. Și în acest caz am putea observa, ca și în cazul în care nu ar fi jucat Neagu și Dumitru, și rezultatul ar fi fost același, că s-ar fi putut critica neintroducerea acestor jucători, tineri și talentați?!

Iată însă că înfrîngerea usturătoare a olimpicilor repune pe tapet slăbiciuni cunoscute ale fotbalului nostru, criticate adesea, și care în ciuda unor eforturi mari de afirmare, în parte reușite de echipa națională și de unele cluburi, rămîn ca atare și sint vizibile de la reprezentativa A (repetăm, în ciuda afirmărilor sale pe tărîm internațional) pînă la juniori, defecte care la anumite perioade răbufnesc pericolos. Aceasta rămîn umbre peste fotbalul nostru, în continuă frămîntare pentru afirmare.

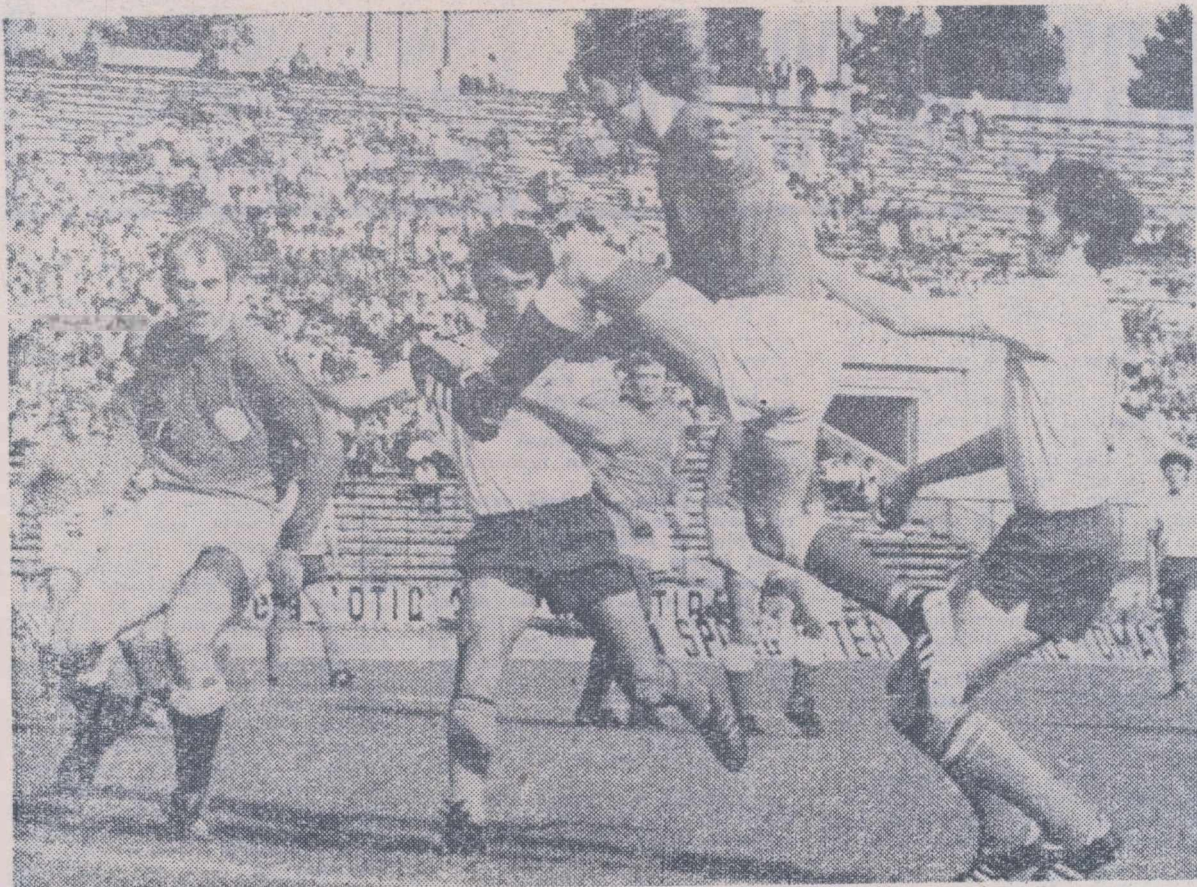
NUMARUL JUCĂTORILOR VALOROSI, DE NIVEL EUROPEAN, ESTE ÎNCĂ FOARTE MIC ÎN FOTBALUL NOSTRU. Aceasta este o constatare de ani și ani de zile. Talente tinere avem foarte multe, dar aceste talente nu se desăvîrșesc pentru că nu au un cadru favorabil, la cluburi, iar în centrele de copii și juniori circuitul de creștere și valorificare se întrerupe și astfel, cu greu, se ajunge la consacrare. Lotul reprezentativ al Ungariei ne-a dovedit că are valori mai multe și mai apropiate, mai omogene, prin faptul că a rulat în cele trei partide jucători de rezervă la fel de buni ca și titularii, dacă nu, în unele cazuri, chiar mai buni. Atunci cînd în min. 87, la Belgrad, prelungirile erau aproape certe, cele două

FOTBALULUI NOSTRU. Nu afirmăm nimic nou cînd ne referim la activitatea Colegiului central de antrenori care ani de zile a fost formală și s-a complăcut în a înregistra evenimente, a fi curtenitor cu antrenorii federali, a aștepta cîte o deplasare ca „observatori peste hotare”, în loc să fie forul care să judece și să hotărască cele mai importante probleme ale fotbalului nostru, de la cadrul de organizare pînă la problema echipelor reprezentative.

De cîțva timp s-a constituit un nou colegiu de antrenori, cu o activitate mai organizată decît în trecut și care ar putea să devină ceea ce așteptăm de mult timp de la Colegiul de antrenori, cu condiția să cuprîndă mai mulți antrenori practicieni și să activeze laborios. Din păcate însă, mulți antrenori se pierd, se plasează la bunul lor plac, la echipe nepotrivite cu calificarea lor, așteaptă, fără să lucreze, plasamente peste hotare și ceea ce devine cel mai grav este că ei studiază și dezbate foarte puțin problemele fotbalului intern și internațional, cooperează greu între ei și aceasta nu poate fi decît în detrimentul creșterii valorice a fotbalului nostru.

Nu cunoaștem încă măsuri și recomandări ale Colegiului central de antrenori, privind, de pildă, capacitatea fizică a fotbalistilor, eficacitatea lor, studiul și rezolvarea unor probleme la ordinea zilei, cum ar fi aceea a jocului pe teren propriu și în deplasare, intervenții în pregătirea echipelor reprezentative, etc.

Referindu-ne la ultima problemă, și anume la aceea a urmării pregătirii loturilor reprezentative, este clar că dacă acest for ar fi intervenit mai energic în procesul de pregătire a echipei olimpice, nu s-ar fi ajuns la situația neplăcută din meciul cu Danemarca. Deși lotul olimpic

Neagu și Marcu (în tricouri albe) încearcă — și nu reușesc — să pătrundă spre poarta oaspeților, apărătorii danezi dovedindu-se mai rapizi în intervenții decât înaintașii echipei noastre.

CARACTERIZAREA JUCĂTORILOR, NOTE

Kindurile care urmează le rezervăm comportării jucătorilor noștri. Față de alte dăți, în cazul de față simțim puși în neplăcuta situație de a critica pe marea majoritate a componentelor echipei olimpice, care în partida cu Danemarca au fost de-a dreptul de nerecunoscut.

GHITA. În permanent dezacord cu fundașii, neînspirat în intervenții, mai inhibat ca oricând, n-a fost capabil să dea ceea ce siguranță necesară întregii echipe. N-a reușit să pună echipa în atac — cum era de preferat — prin transmiteri precise cu mina, preferind degajările lungi, la întâmplare. Are partea sa din vină la primul gol. Nota 5.

POP. N-a izbutit să ocupe judicios zona sa. A fost deseori depășit de incisivul extrem stînga Jensen. A încercat sporadic să urce în atac, dar n-a făcut-o cu toată convingerea, s-a complicat în combinații inutile, a pierdut mingea și apoi s-a repliat tardiv. Pe partea lui s-au desfășurat multe atacuri daneze. Nota 4.

OLTEANU. A fost umbra fundașului central de la F.C. Argeș. În zona centrală a apărării noastre el a constituit un permanent pericol, a fost depășit cu regularitate și la duelurile aeriene ca și la cele prin alunecare. În plus, a abuzat de numeroase atacuri neregulate. Se face vinovat la golurile înscrise de Johanson (min. 61) și Jensen (min. 64). Nota 4.

VLAD. Și el la fel de nesigur și nervos. A reprezentat împreună cu Olteanu punctul nevralgic al apărării noastre. Atacurile de depesedare le-a efectuat riscant și cu întîrziere. Nu și-a marcat strict adversarul direct. Dublajul a fost ca și inexistent. La primirea golului cu care oaspeții au deschis scorul a strigat „las-o”, dar n-a mai sărit la cap împreună cu fundașul Rönved care a înscris plasat. Nota 4.

CODREA. S-a zbatut ceva mai mult decât ceilalți apărători. După un început promițător a dispărut treptat din joc făcînd în continuare eforturi vizibile pentru a stăvilii derutantele incursiuni ale atacanților adversi. Și-a părăsit deseori locul și a fost nesigur în situațiile critice. Nota 4.

DUMITRU. Singurul jucător mai laborios al echipei noastre, mai ales în prima repriză. A acționat sobru în apărare și ingenios în atac servindu-și cu pase bune echipierii din linia ofensivă, care de cele mai multe ori nu i-au sesizat intențiile. În

prima repriză a luat o acțiune pe cont propriu depășind întreaga apărare daneză. După pauză a jucat cu randament scăzut. Are meritul înscrierii golului din min. 90. Nota 7.

SIMONAȘ. A abuzat de conducerea prelungită a mingii și a greșit multe pase, a alergat mult dar fără folos. N-a reușit să aducă aportul așteptat de la el la mijlocul terenului. Lipsit de luciditate. A fost înlocuit, justificat, la pauză cu Brojovski. Nota 4.

GYÖRFI. Jucător specific de contraatac, care trebuie lansat. Cînd a fost jucat astfel — și asta s-a întîmplat în prima repriză — a reușit să treacă de adversarul său direct. A centrat uneori defectuos și a tras poartă o dată, cînd a și marcat. În orice caz, mai activ decît Marcu. Nota 5.

TĂTARU. A tras un singur șut periculos la poartă într-o repriză întrecăgă. În rest, nimic deosebit, afară de multe pase greșite, lente și interceptabile, driblinguri nereușite, ca și o evidentă lipsă de colaborare cu Neagu. A fost înlocuit și el la pauză. Nota 4.

NEAGU. S-a observat clar că nu știe să se descurce în fața apărărilor aglomerate. E drept că nici n-a prea fost solicitat de ceilalți coechipieri, prin lansări în adîncime, sau prin un-doi-uri. Marcat strict a fost nepuțin în mijlocul apărătorilor danezi. Nota 4.

MARCU. Se aștepta mai mult de la el, mai ales că este un jucător care dispune de calități fizico-tehnice deosebite (viteză și dribling). A avut doar două zvoniri în prima repriză cînd i s-a oferit ocazia de a marca. Or, numai atît, considerăm că a fost foarte puțin față de posibilitățile lui. Nota 4.

BROȘOVSCII. Departe de forma care l-a consacrat. Cu nimic superior lui Simonaș. S-a complăcut în a manevra undeva la mijlocul terenului în loc să fi împins jocul în față și să fi apelat la calitatea lui de bază, forța de percuție. Nota 4.

DOMIDE. Lipsit de vlagă, lent și neinspirat. Mai mult a incurcat în joc, în loc să fi contribuit prin evoluția lui la ceea ce de necesară limpezire în conceperea acțiunilor. Nota 4.

Gheorghe NERTEA

AUDIATUR ET A

Un vechi și înțelept principiu (și nu numai juridic!) ne obligă ca, întotdeauna cînd discutăm o problemă delicată și complexă, să ascultăm și cealaltă parte. Cealaltă parte înseamnă, în cazul nostru ANTRENORII ȘI ECHIPA, și interesează foarte mult cum este privit (și explicat) eșecul din acest unghi de vedere.

ANTRENORUL principal al echipei olimpice, GHEORGHE OLA avea să stabilească mai întîi fondul pe care trebuie analizată ratarea calificării din partida, de duminică, cu Danemarca:

— Cred că la ora jocului echipa care a fost alcătuită a reprezentat cu o excepție sau două — e vorba de fundașii centrali — tot ce aveam mai bun în fotbal în afara primei reprezentative, adică cea mai echilibrată selecționată B a țării. Pentru că, să luăm formația:

Ghiță a foarte bu și a apă jocurile ce; cei terali Po manifestă nă în ul fundașii teanu și prit pen la acea încă o e tea clas despre V beau ca echipei privința trali m în discu randache fost mul tat, iar nifestat la ultim mijloc, lotul A, mai are zentări, care, atî cit și în Maroc, a mai favor în atac. două ex

SCHEMA CLASICĂ PASĂ — ȘUT — GOL, ÎN LUMINA UNOR ADEVĂRURI CE NU POT FI OCOLITE

COMENTARIUL TEHNIC

Există în orice activitate, în orice acțiune — indiferent de specificul și dimensiunile ei — o legătură causală, o interdependență între elementele de structură ale unui fenomen, considerat în ansamblu, și efectele sau rezultatele obținute, în realizarea acestuia pe un anumit plan de manifestare.

Referindu-ne la fotbal, o asemenea legătură ne îndeamnă, chiar din capul locului, să ne gîndim la componentele jocului colectiv, la consecințele sale imediate, reflectate în calitatea spectacolului și, mai ales, la urmările majore ale acestor consecințe care, în ultimă instanță, conduc la stabilirea învingătorului și, în același timp, la explicația succesului sau — în cazul nostru — a insuccesului.

Și pentru că în esență tehnică a mișcării respective, joc colectiv înseamnă, în primul rînd PASĂ, ne propunem ca și în analiza de față, pe marginea întîlnirii ROMÂNIA —

ei, deținînd în teren o superioritate ofensivă netă, pe care însă ocaziile de gol și în special aceea a lui Neagu nu au putut să o valorifice în spiritul raportului inițial de forțe. Apoi, de la jumătatea reprizei întîia, forța de joc, coeziunea și concentrarea jucătorilor noștri au început să scadă treptat. De altfel, intervalul de timp dintre min. 20—30 și apoi ultimul sfert de oră ne dovedesc că inițiativa încetase să mai fie de partea olimpiilor tricolori și că, după un ușor echilibru tactic stabilit temporar în preajma ultimei decade a reprizei, finalul acesteia a aparținut clar oaspeților care au pasat mai mult, au greșit puțin și au înscris primul gol al meciului, cu care au prefăcut, de fapt, victoria și buna lor comportare din următoarele 45 de minute de joc.

În partea a doua a întîlnirii, situația aproape că nu mai admite comentarii. Echipa noastră a pasat

2. Cantitativ, avantajul este desigur de partea noastră: 21—15. Calitativ însă — înțelegînd prin aceasta, pe de o parte precizia loviturilor, iar pe de alta, gradul lor de periculozitate reală — formația condusă de Strittich ne apare superioară nu numai sub raportul realizărilor, ci și al echilibrului, al simetriei pe reprize, lucru care denotă maturitate tactică și o bună dozare a efortului.

La același bilanț al eficacității ar mai putea fi adăugat și faptul că o mare parte din realizările noastre se înscriu în aria temporală doar a primelor și ultimelor zece minute de joc și că, în rest, eficiența pe plan ofensiv a fost aproape nulă; că vreo cîteva din șuturile danezilor — prezente la rubrica „afară” — au trecut la un pas de gol.

Acestea ar fi, să spunem, considerentele pe mîrginea a două din elementele de bază ale analizei jocului. Și mărturisim că nu întîmplător ne-am propus să le urmărim și să le comentăm tocmai pe acestea. Pentru că, dintr-un început și nu din simplă curiozitate, intenționăm să probăm cu date obiective, virtuțile colective ale unei echipe lipsite din start de coeziune combativă, amalgamată din punct de vedere valoric și neunitară în ceea ce privește concepția sa de joc.

În acest sens criteriul „pasă — șut — golul” ne-a oferit un bun prilej de analiză, confirmînd în același timp niște temeri care pînă la urmă s-au dovedit adevăruri ce nu mai puteau fi ocolite.

Mihai IONESCU

Tabelul Nr. 1

ECHIPA	MIN.	10'	20'	30'	45'	55'	65'	75'	90'	TOTAL
R.S.R.	B	42	29	21	38	12	11	11	24	193
	G	7	7	3	7	4	5	5	9	43
DAN.	B	17	22	19	41	32	27	35	40	233
	G	6	4	2	4	2	—	—	3	21

B = PASE BUNE G = PASE GREȘITE

Tabelul Nr. 2

ECHIPA	JUCĂTOR	LA POARTĂ			EFICIENȚA ȘUTURILOR			
		ÎN AFARĂ PORTII	PE POARTĂ	TOTAL	RESPINSE DE APĂRĂTOR	AMĂRATE DE PORTAR	GOL	
R.S.R.	R.I.	5	3	8	2	—	1	0
	R.B.	8	5	13	1	1	1	2
DAN.	R.I.	4	4	8	1	—	2	1
	R.B.	3	4	7	—	—	2	2

DANEMARCA, încercînd a determina măsura în care acest element tactic de bază a influențat aspectul general al întîlnirii și chiar rezultatul final al acesteia, să mergem pe o filieră simplă și firească, respectînd succesiunea reală a jocului după exprimarea specific fotbalistică: pas — șut și gol!

Și vom începe cu modul în care cele două echipe au pasat, cu alte cuvinte cu frecvența și calitatea transmiterii mingii, înscrise în tabelul nr. 1 din statistica noastră, pe fracțiuni de timp și pe parcursul celor 90 de minute ale întîlnirii. Astfel, ne apare destul de evident faptul că începutul partidei — cînd am efectuat în primele 20 de minute un total de 76 de pase, față de numai 39 ale danezilor! — ne-a aparținut detășat. Am pasat aproape dublu decît adversarii noștri și, procentual, mult mai bine decît

puțin și prost — cedînd teritorial și tactic inițiativa — cu excepția ultimelor 10 minute, cînd meciul era jucat și cînd înșiși danezii, siguri de victorie, și-au permis momente de superficialitate grație căroră și înfrîngerea noastră a fost — din fericire — mai puțin severă. Interesant ni se pare și „amănuntul” că în decursul celor 45 de minute ale reprizei a doua oaspeții au greșit numai cinci pase față de cele 24 de execuții greșite ale olimpiilor noștri, ceea ce constituie o explicație majoră a diferenței de comportare dintre cele două echipe. Lucru confirmat — dacă mai era nevoie — și de totalul erorilor în transmiterea balonului, care indică cifra 21, în dreptul oaspeților și pe aceea de 43, în dreptul formației noastre!

Și acum să vedem cum s-a șutat la poartă și cum s-a finalizat, urmînd datele înscrise în tabelul nr.

Portat în slalom printre apărătorii danezi, Dumitru va centra împotmăcabil spre Neagu, care va rata însă marea ocazie de a deschide scorul (min. 21)

Foto D. NEAGU

AȘADAR... (I)

Tot ce putea fi sentimental în materie de fotbal s-a spus. Am lăcrimat cu toții la ideea că am ratat poate cea mai mare ocazie din lunga noastră istorie de minge, să fim între primii patru mari în Europa și trebuie spus că cine știe când vom reuși să mai avem o astfel de șansă, și așa zice eu, o astfel de echipă!

Sigur că din moment ce însăși Anglia, fostă nu de mult, campioană o lumii, părăsește Campionatul Europei încă înainte de semifinale, cum Italia este eliminată de deloc teribila echipă a Belgiei, scuze se pot inventa la infinit. Nu era să fim noi mai bregi și încă în fața unei astfel de formații, cum este cea a vecinilor noștri!

Dar mă întorc și zic, nici Ungaria nu mai era Ungaria care ingenunchiase Albionul pe Wembley și, la drept vorbind, chiar la Budapesta, cu mai multe șanse, echipa noastră putea să răstoarne o tradiție ce tinde să devină tot mai mult o obsesie. Am privit toate ultimele trei meciuri ale naționalei noastre la televizor, fapt care mi-a permis o delășare mai mare și unde cu ajutorul relărilor și al încetărilor am putut să-mi dau seama de realitatea acestor meciuri. Toate trei au stat sub semnul unei mari incertitudini psihologice. La Budapesta, cei care au suferit un șoc au fost ungurii. Ei au început bine și au terminat aproape sufocați. Odată scăpați de emoțiile de început, tricolorii au abordat partida cu siguranța caracteristică a formației mexicane (cu mici corectări) și golul lui Sătmăreanu putea fi sporit dacă nu exista acel incalificabil arbitru al englezului acela părtinitor care a fost urmat de un alt arbitru, la fel de absurd, al vest-germanului Tschentscher. Oricum, noi nu putem spune însă că nu ne-am calificat din cauza cavalerilor negri, erorile vin din altă parte.

Știm cu toții deci că Ungaria nu a fost adversarul de temut de altă dată și că puteam să ne calificăm. De ce nu am reușit totuși să ajungem la acest rezultat dorit? Nu e un mister pentru nimeni că posedăm la ora de față un lot de jucători valoroși care ar putea juca în orice formație de pe glob. Mă gândesc la Dumitru, la Dobrin, la Dinu, la Nunweiler și chiar la acest nesuferit de mine Răducanu, stele de prima mărime, oricum, care dacă ar fi îndrumate cum trebuie ar duce renumele lor și mai departe.

Ce vreau să spun mai direct? Formația noastră a presiat, de pildă, la Belgrad o repriză de mare fotbal (prima), am văzut atunci un **unsprezece** magnific, căruia oricine îi dădea prima șansă. Linia de mijloc ingenios concepută: Dumitru-Dobrin, Nunweiler, făcea de netrecut orice atac al adversarilor. Golul primit a fost din nou fructul unei neatenții colective a apărării (în care Deleanu, cu toate străduințele lui, a fost depășit de prea multe ori și în care chiar Dinu a greșit decisiv de câteva ori). Puteam avea deci o apărare mai bună? Nu cred. Nici formula Ionescu (care nici nu a fost încercată) nici cea cu Hălmăgeanu, nu a dat rezultatele dorite, pentru că, realitatea este că nu avem un fundaș stînga mai bun decît dinamovistul, asta neînsemnînd că el este perfecțiunea. Dar o echipă nu trebuie gândită numai ca un organism ce se apără. Poza bună trece primejdia rea, o știm cu toții și de la Herrera citire, cine are apărare bună, câștigă deși nu marchează mult. Dar să vedem ce s-a întîmplat cu comportamentul ofensiv? Aici Angelo Niculescu avea de rezolvat destule probleme. Scăderea de formă a lui Lucescu, lipsa unei extreme stînga de meserie, de clasă (nu am înțeles de ce nu i s-a dat și lui Florian Dumitrescu o șansă?), nerecuperarea lui Dumitrache, absența lui Dobrin la Budapesta și forma slabă a lui Dembrowschi și Domide care nu au reușit să ne lipsească de amintirea marelui Mops! Dar... dar... să joci, cum s-a jucat la București cu patru înaintași, toți jucători de mijloc, fără nici o extremă, tocmai într-un joc care cerea forțarea apărării adverse, mă gândesc la meciul de la București, să arunci în teren atît de tirziu pe Lucescu și pe Neagu, iată ceva ce nu mai pricepem deloc! Să nu-l bagi în teren, la Belgrad, pe Iordănescu (cunoscut dribleur) într-un teren mic care cerea un asemenea om, să mi se ierte, înseamnă să nu știi lucrurile elementare legate de problemele echipei naționale.

Dar despre toate acestea voi trebui să revenim pentru că mi se pare că ne aflăm într-un moment decisiv.

Ghiță și Olteanu (nr. 3) privesc resemnați. Danemarca și-a mărit avantajul la 3-0! Auto-golul golului — Jensen — jubilează.

SUPERIORITATEA OASPEȚILOR A FOST EVIDENTĂ

ROMANIA — DANEMARCA 2-3 (0-1)

AU MARCAT: Røntved (min. 30), Johanson (min. 61), Jensen (min. 64), Györfi (min. 79) și Dumitru (min. 90).

STADIONUL „23 August”; timp frumos; teren bun; spectatori aproximativ 5.000.

ROMANIA: Ghiță — Pop, C. Olteanu, Vlad, Codrea — Dumitru, Simionas (min. 46: Broșovschi) — Györfi, Tătaru (min. 46: Domide), Neagu, Marcu.

DANEMARCA: Terkildsen — Røntved — Ahlberg, Andresen, J. Hansen, Rasmussen — Olsen, Nygaard, K. Hansen (min. 73: Bak) — Johanson, Jensen.

ARBITRU: G. Katsoras (Grecia).

Fotbaliștii noștri imprimă inițial un ritm alert jocului, canalizează acțiunile pe partea dreaptă, acolo unde Györfi se avîntă spre careul advers, cu dinamism, dar fără reușite certe. În min. 5 Dumitru are o intuiție excelentă, schimbînd brusc direcția de atac și găsindu-l (cu o pasă lungă) demarcat pe nr. 11 al nostru, Marcu: șut al acestuia fără ezitare și fundasul danez Røntved, jucînd mingea cu mina în suprafața de pedepșă anulează pericolozitatea fazei. Toată lumea aștepta cuvenitul penalty, dar arbitru Katsoras, împotriva realității, nu ia nici o hotărîre.

Echipa noastră prescăză în continuare, joacă însă stereotip, fără apîmb, fără finalizare și în min. 15 oaspeții își organizează primul contraatac: H. Hansen trage la poartă, Ghiță rezolvă printr-o boxare neavenită și balonul pasat cu capul între înaintașii danezi s-ar fi putut opri în plasă fără intervenția de ultim moment a aceluiași Ghiță. Șase minute mai tirziu, Dumitru își încheie practic un recital de 21 de minute (ulterior aportul său a scăzut vizibil), infiltrîndu-se cu mingea la picior prin apărarea adversă; după o cursă solitară și lungă pascăză ideal și Neagu ratează această ocazie la numai 3 m. de o poartă părăsită. Înaintașii danezi își creează și ei o situație aproape similară (min. 28), dar a fost se pare doar anticamera golului lor, pentru că, două minute mai tirziu, Røntved, va relua cu capul în plasă o centrare căreia Vlad și Ghiță nu i-au găsit nici un

antidot. Replica noastră este firavă, totuși Neagu (min. 39) se înalță în apropierea porții lui Terkildsen și șutează cu capul imprecis mingea trimisă de Pop. Sfîrșitul primei reprize este o perioadă de dominare daneză, sistemul nostru defensiv pîrîie din încheieturi, dar oaspeții nu finalizează.

După pauză formația noastră este întărită (presumtiv) cu doi jucători de nădejde (Domide și Broșovschi); primul își inaugurează intrarea în arenă cu un șut violent peste bară (min. 51), dar danezii își continuă de fapt truda lor meticuloasă, în terenul nostru, Olteanu (min. 57) nu poate stăvili decît printr-un fault grosolan cursa lui Jensen și peste

alte patru minute greșește Dumitru, permițînd o combinație simplă între Jensen și Johanson, finalizată cu un gol de ultimul de la distanța de 10 m. Cei doi înaintași danezi se vor copia pe ei înșiși (min. 63) cu singura deosebire că acum rolurile sînt inversate, Jensen fiind acela care primește felicitările coechipierilor. 3-0 pentru oaspeți, aproape neverosimil, dar meritat, lucrurile sînt lămurite și ne-am permis un eulambur în carnetul de însemnări: „Iată că nu în Danemarca (fotbalului), e ceva putred!”. În min. 75 Codrea gafează, Johanson înscrie, dar arbitru, inexplicabil, nu validează golul.

Înspre finalul jocului, echipa noastră încropește un atac mai clar, la care Györfi înscrie (min. 79), peste un minut Jensen este faultat de Vlad pe linia de 16 m., rămîne totuși în posesia mingii, arbitru respectă legea avantajului, dar Ghiță blochează. În min. 82, tot Jensen îl dribleză ușor pe Olteanu și șutează fără precizie de la 12 m., și în sfîrșit, în ultima secundă a jocului, Dumitru trage lejer de la 25 m. și înscrie, surprinzînd o echipă care începuse să trăiască, în fond, euforia unui succes ce se conturase din primele minute de după reluare.

Ian CUPEN

ERA PARS... ANTRENORUL OLA (mai mult) ȘI ECHIPA (mai puțin) ÎNCEARCĂ SĂ EXPLICE

ut un sezon în campionat excelent în tipul olimpic, fundașii la Codrea au o formă bună (timp); la trali C. Olteanu m-am ocazional, și din frun- tului. iar mulți vor- spre rezerva ționale (în idasilor cen- teau intra Boe și Sma- ar primul a mp accident- alalt a ma- formă slabă (jocuri); la tritru, de la cător ce nu oie de pre- Simionas a campionat truneu din trunit cele le aprecieri; a mers pe de de mese-

rie care s-au comportat foarte bine în campionat, Mareu și Györfi, pe ultimul trecîndu-l extremă dreapta pentru că efectiv nu avem o extremă dreaptă (încercările cu Radu, Petreanu și Pantea au eșuat), dar și pentru faptul că el mai jucase cu ani în urmă pe acest post; prezența lui Neagu s-a datorat accidentării lui Kun, iar de la celălalt „virf”, Tătaru, care juca în națională A, eram îndreptățiți să așteptăm o comportare bună.

— Și atunci, cum explicăți jocul slab al echipei în partida de duminică?

— Eu afirm că echipa a evoluat bine în primele 30 de minute cînd a condus jocul și a construit câteva faze foarte bune, dar ratate prea ușor. Au fost, însă, două momente psihologice: în min. 5 arbitru nu a acordat un penalty clar, iar în min. 21 Neagu a ratat

cea mai mare ocazie a meciului. Un gol înscris în aceste două momente ar fi schimbat istoria jocului și probabila rezultatului final. Dar, în loc ca noi să inseriem, am primit un gol în repriza I datorită greșelilor fundașilor centrali și a lui Ghiță. De altfel, chiar dacă la pauză am insistat să avem răbdare, să nu jucăm cu mingi înalte, fundașii să nu se rependă în atac pentru că danezii sînt extrem de periculoși pe contraatac — lucru ce-l repetasem la atîta sedințe de pregătire — în repriza secundă apărarea a reprezentat „marcă surpriză”, ea începînd să se elatine incredibil de ușor. Mai ales după golul al doilea. Dereglajul cel mai mare a venit de la jocul fundașilor centrali și mai ales de la Olteanu care s-a hazardat într-un joc avansat ce a favorizat contraatacul danez. Golurile al doilea și al treilea au venit tocmai prin breșe

create în zona centrală.

— Credeți că jocul fundașilor centrali e singura explicație a înfrîngerii și, mai ales, a jocului slab?

— Desigur, se pot găsi mai multe cauze. Dar nu voi fi de acord cu acele opinii care ne-au acuzat de lipsă de seriozitate în pregătire și în joc. Faptul că jocul a fost tratat cu seriozitate e argumentat de primele 30 de minute bune. Cauzele sînt de ordin individual, cum ar fi acel penalty, jocul foarte slab al lui Neagu și Tătaru, și de ordin general, cum ar fi lipsa de forță în duclurile directe (deși am spus de nenumărate ori că va trebui să evităm angajamentul direct), de dezechilibrul total survenit din rațiuni psihologice după 2-0.

— Una din criticile care vi se aduc este numărul mare de jucători rulați în lotul olimpic.

— Au fost cauze obi-

ective care ne-au obligat la așa ceva. În primul rînd accidentările (Ianul, Rugiubei, Pescariu, Kun), care ne-au obligat să apelăm la lotul A, aflat după un maraton epuizant. În privința numărului de jucători rulați putem discuta numai în cazul jucătorilor de bază: cele patru din Maroc, cele cu Peru și Bulgaria B. În celelalte acțiuni de pregătire, scopul a fost tocmai verificarea unor jucători în formă pentru posturile deficitare. Din formația stabilită de turneul marocan au rămas: Ghiță, Pop, Vlad, Codrea, Simionas, Broșovschi, Domide și Kun (accidentat în ultimele zile). Adică opt jucători din cei 11 ai unei formații...

— Personal, ce vă reproșați, astăzi?

— Faptul că nu am pus punctul pe „i” în problema fundașilor centrali. Cu un cuplu de fundași centrali în formă n-am fi primit goluri și altfel juca e-

chipa. Am încercat, împreună cu Constantin, să facem tot ce e posibil pentru a alina cea mai bună formație și am crezut prea mult în omogenitatea cuplului pitestean de fundasi centrali.

Dincolo de reproșuri există, însă, regrete ratării acestei calificări care ar fi contribuit la afirmarea pe plan internațional a citorva nume noi și în același timp la reducerea decalajului față de naționala A. Pentru că eu susțin că dacă echipa A reprezintă un quantum bine definit, valoric și moral, în schimb lotul B e la o distanță prea mare sub aceste aspecte.

— Ridicați, dacă înțeleg, o problemă de fond a fotbalului nostru?

— Nu trebuie să ascundem un adevăr. În momentul de față, consider că fotbalul nostru, chiar dacă are o serie de jucători buni, posibilitățile sale de a forma două reprezentative (care să dea rezultate

foarte bune în fața a două obiective mari) sînt mai reduse.

— Sustineți, cumva, că ar fi fost mai bună soluția utilizării naționalei A și în preliminariile olimpice?

— Nu, ar fi fost foarte greu. Chiar extenuant. Eu vorbesc de posibilitățile de succes, fără a spune, însă, că acest lot B nu avea șanse de calificare. Eu am crezut în calificare, chiar dacă pînă la al treilea joc de la Belgrad a existat o psihoză printre olimpici („noi ne pregătim, dar vor juca cei de la echipa mare”). Dacă s-ar fi acordat acel 11 m. în min. 5, iar Neagu n-ar fi ratat incredibil în min. 21 altfel și despre alte lucruri discutăm astăzi...

ECHIPA a vorbit mai puțin despre cauzele în- succesei. A încercat căpitanul ei, Ghiță, să

găsească marca cauză („apărarea e vinovată de ratarea calificării”), a încercat și Dumitru să explice („echipa n-a știut să se concentreze în acel început favorabil nouă, cînd ne acordarea penaltyului și marea ratare a lui Neagu nu trebuiau să ne slăbească forța de luptă și luciditatea”). Simionas și Pop au acuzat momentul psihologic din min. 5 și 21 drept „începutul decăderii”, rezerva Marin Olteanu a considerat că „unii jucători au crezut că vor distiga prea ușor”, Györfi, la primul său joc într-o echipă reprezentativă, a conjugat carentele apărării cu lipsa de inspirație a virfurilor. Riecare a spus câte ceva în acel tablou al decepției care era vestiarul formației noastre, dar ECHIPA n-a vorbit prea multe. Echipa se exprimase, de fapt, în teren și nu spusese mai nimic...

Mircea M. IONESCU

Formațiile din subsolul clasamentului au continuat și în etapa a XXV-a asaltul pentru ocuparea unor poziții din zona liniștită, ferită de emoțiile retrogradării. Așa se explică eșecul suferit de liderul seriei a doua, C.S.M. Reșița, în fața echipei Electroputere Craiova sau scorul neașteptat de mare (8-0!) cu care a câștigat Progresul Brăila în dauna Portului Constanța. De altfel, gazdele s-au arătat duminică a fi puțin ospitaliere: doar în patru meciuri s-au consemnat remize, în rest — victorii ale localnicilor.

Rezultatele înregistrate în ultima etapă au afectat — în general — pozițiile din partea a doua a clasamentelor, în care au survenit modificări. Dar, până la finalul campionatului mai sînt de disputat cinci etape...

GOLGETERUL SERIEI, ÎN VERVĂ

Progresul București — Știința Bacău 2-0 (1-0)

A marcat: Dudu Georgescu (min. 31 și 71).

PROGRESUL: GIRON — TĂNĂSESCU, MĂNDOIU, GRAMA, AD. CONSTANTINESCU — DUMITRU, BELDEANU. — I. SANDU, DUDU GEORGESCU, V. POPESCU, CASSAI (min. 69, G. Georgescu).

ȘTIINȚA: MINIOSU (min. 33, LUNGU) — BOJANGIU, TANA, CIOCIU, COROBANĂ — HETREA, NEMEȘ — GROSARU, MĂRGĂȘOIU, PELEA, STERE (min. 46, Sichișiu).

Arbitru: Tr. Moarcăș (Brașov) — a condus bine.

Evoluția „bancarilor” în compania studenților băcăuani s-a dovedit a fi o mostră a ambiției cu care ei abordează acest final de campionat, deși doar firave șanse teoretice de promovare mai sînt de partea lor. Ei au controlat aproape în permanență jocul, au dominat cu autoritate perioade îndelungate, au marcat două goluri și au irosit o duzină de situații favorabile de a majora scorul. Replica oaspeților a fost mai dirză doar la începuturile reprizelor, apoi ei au pus accentul pe apărare, destrăbind, cu calm, acțiunile ofensive ale bucureștenilor. Așa că dorința lor de a „ciupi” un punct la București nu s-a putut realiza și, după aspectul jocului, ei pot fi multumiti de scorul cu care s-a încheiat partida.

După un început echilibrat, cu acțiuni la ambele porți, bucureștenii au pus stăpînire pe joc. Cvartetul ofensiv al Progresului a hărțuit apărarea adversă și, în minutul 31, I. Sandu a centrat înalt în careul Științei. Dudu Georgescu a sărit și, cu o lovitură cu capul, a expediat balonul în plasă. După două minute, portarul Științei, care

pină în acest moment a avut intervenții salutare, a părăsit terenul accidentat. În continuare, duelul dintre înalții Progresului și apărătorii oaspeților s-a soldat aproape permanent în favoarea oaspeților. În repriza secundă, băcăuanii au abandonat, pentru o scurtă perioadă, tactica defensivă și astfel jocul a fost mai echilibrat. Dar, ca și înainte de pauză, ei au aglomerat spațiul din fața propriului careu, invitându-și partenerii să atace. Rezultatul nu s-a lăsat prea mult așteptat și bucureștenii și-au mărit avantajul. În minutul 76, Beldeanu, de pe partea dreaptă, a centrat înalt în careu, portarul Lungu a țesut, încercînd să „boxeze” mingea, Dudu Georgescu a sărit și, din nou, cu capul, a introdus-o în poartă. După primirea golului, oaspeții au devenit cam nervoși și arbitrul, după ce l-a avertizat, l-a eliminat pe Ciociu (Știința) pentru atitudine nesportivă, iar Tănăsescu (Progresul) a fost avertizat pentru gest nesportiv. Așadar, Progresul încă n-a renunțat la lupta pentru promovare!

Pompiliu VINTILA

ÎNCĂ UN PAS SPRE DIVIZIA A

Dunărea Giurgiu — Sportul studențesc 0-0

DUNAREA: Tudorache — Rădoi, COJOCARU, GRUBER, Colaru — Ruduru, SANDU — Manciu (min. 82 Tudor), Vasiliache (min. 58 Corin), POPA, Jelescu.

SPORTUL STUDENȚESC: I. VASILE — JURCĂ, MĂTĂȘANU, Ionescu, Cojocaru — DAMIAN, CULDA — Leșeanu, PANĂ, Kraus, Georgescu (min. 55 Bujor).

A arbitrat excelent I. Rotaru (Iași).

Spectatorii giurgiuveni — veniți să vadă și să aplaudă o victorie a gazdelor, sau o vitoare participare în elita fotbalului nostru — au fost dezamăgiți. Dunărea n-a putut obține decît unul din cele două puncte puse în joc, iar studenții n-au oferit (nici nu s-au străduit de altfel) un mare fotbal.

Liderul a obținut însă ce și-a propus, și pentru asta s-a așezat, încă de la început, bine în teren (cu o linie de fundași foarte tare pe picioare, care degaja — dacă era nevoie — uneori, și... în afara stadiului, și cu trei mijlocași — Pană, retras, cu sarcina de a-l angaja mereu pe Leșeanu în adîncime, Culda și Damian), avînd în același timp grija de a utiliza principală sa armă și forță: mingile lungi, pe contraatac.

Partida a debutat extrem de rapid — mai ales gîndindu-ne la canicula de la ora 13 (oră de începere a meciului!) — ritm imprimat de echipa gazdă, care, ambiționată parcă și ea de duelul celor două galerii, a avut o primă repriză ex-

celentă. Deschiderii scorului i se opun însă, de fiecare dată, ba Mățășanu (min. 21 și 30), ba portarul I. Vasile (min. 15 și 20), în vreme ce de partea cealaltă a terenului nici Pană (min. 3 și 10), nici ceilalți nu izbutesc să facă ceea ce doar M. Sandu (prezent în... tribună; accidentat) poate ar fi reușit. Repriza a doua — mult mai potolită — nu a adus nimic nou, pentru că gazdele, odată intrate în maniera preferată de joc a studenților (angajament, mingi înalte) nu pot avea luciditatea necesară adopțării unui alt mod de străpungere a apărării adverse. Dunărea presează, obține corner după corner, dar totul e în van, mai ales că singura ocazie a reprizei o au... bucureștenii, prin Culda, al cărui șut e reținut greu de Tudorache. Sportul studențesc e din ce în ce mai multumită de punctul obținut, care nu înseamnă altceva decît un alt pas spre țărîmurile rămîne de văzut cît vor fi ele de însoțite ale Diviziei A...

Dumitru GRAUR

SERIA I

REZULTATE • CLASAMENTE • ETAPA VIITOARE

SERIA A II-a

Progresul București — Știința Bacău 2-0 (1-0)
F. C. Galați — Polana Cîmpina 4-0 (1-0)
Progresul Brăila — Portul Constanța 8-0 (2-0)
Metalul Tîrgoviște — Metalul Plopieni 0-0
Ceahlăul P. Neamț — Chimia Rm. Vilcea 2-0 (1-0)
Dunărea Giurgiu — Sportul studențesc Buc. 0-0
S.N. Ottenia — Politehnica Galați 1-0 (1-0)
C.F.R. Pașcani — Metalul București 2-1 (2-0)

1. Sportul studențesc București	25	14	9	2	44	-26	37
2. Progresul București	25	14	5	5	46	-22	33
3. Știința navelor Oltenița	25	13	5	7	29	-28	31
4. Politehnica Galați	25	9	7	31	-31	27	
5. F.C. Galați	25	11	5	9	33	-27	27
6. Metalul București	25	10	6	9	27	-21	26
7. Metalul Plopieni	25	10	5	10	30	-33	25
8. Metalul Tîrgoviște	25	9	8	10	25	-23	24
9. Ceahlăul Piatra Neamț	25	10	4	11	28	-36	24
10. Progresul Brăila	25	10	3	12	30	-22	23
11. Știința Bacău	25	7	9	9	21	-27	23
12. Dunărea Giurgiu	25	7	9	9	18	-26	23
13. C.F.R. Pașcani	25	9	4	12	28	-31	22
14. Poiana Cîmpina	25	8	4	13	28	-40	20
15. Chimia Rîmnicu Vilcea	25	8	4	13	19	-36	20
16. Portul Constanța	25	4	7	14	24	-41	15

ETAPA VIITOARE (26 mai): Sportul studențesc Buc. — Progresul Brăila, Dunărea Giurgiu — C.F.R. Pașcani, Polana Cîmpina — Ceahlăul P. Neamț, Portul Constanța — F.C. Galați, Metalul București — Metalul Tîrgoviște, Știința Bacău — S. N. Ottenia, Chimia Rm. Vilcea — Progresul București, Politehnica Galați — Metalul Plopieni.

C.F.R. Arad — Chimia Făgăraș 5-2 (1-0)
C.S.M. Sibiu — Gloria Bistrița 3-0 (2-0)
C.F.R. Timișoara — Minerul Anina 1-1 (1-1)
Electroputere Craiova — C.S.M. Reșița 5-2 (2-2)
Olimpia Oradea — Gaz metan Mediaș 1-0 (0-0)
Corvinul Hunedoara — Vulturii textila Lugoj 2-1 (2-0)
Olimpia Satu Mare — Politehnica Timișoara 2-1 (0-1)
Minerul Baia Mare — Metalurgistul Cugir 1-1 (0-0)

1. C.S.M. Reșița	25	13	5	5	38	-20	35
2. Minerul Baia Mare	25	11	6	8	42	-27	28
3. C.F.R. Arad	25	11	5	9	33	-31	27
4. C.F.R. Timișoara	25	9	8	8	31	-22	26
5. C.S.M. Sibiu	25	11	4	10	27	-28	25
6. Olimpia Satu Mare	25	11	3	11	19	-32	25
7. Minerul Anina	25	10	3	10	30	-34	25
8. Politehnica Timișoara	25	9	6	10	33	-27	24
9. Chimia Făgăraș	25	11	2	12	42	-39	24
10. Corvinul Hunedoara	25	10	4	11	27	-28	24
11. Electroputere Craiova	25	10	4	11	26	-32	24
12. Metalurgistul Cugir	25	9	5	11	20	-25	23
13. Gloria Bistrița	25	10	3	12	24	-30	23
14. Gaz metan Mediaș	25	10	3	12	18	-26	23
15. Olimpia Oradea	25	10	3	13	29	-32	23
16. Vulturii textila Lugoj	25	8	5	12	20	-34	21

ETAPA VIITOARE (26 mai): Politehnica Timișoara — Minerul Baia Mare, Gaz metan Mediaș — Electroputere Craiova, Vulturii textila Lugoj — C.F.R. Arad, Olimpia Oradea — Olimpia Satu Mare, Gloria Bistrița — Chimia Făgăraș, C.S.M. Reșița — Minerul Anina, Corvinul Hunedoara — C.S.M. Sibiu, Metalurgistul Cugir — C.F.R. Timișoara.

DUMITRIU, mijlocășul echipei Progresul București, a fost unul dintre cei mai buni jucători de pe teren în partida cu Știința Bacău.

Foto: V. ZARNEA

O SCHIMBARE INSPIRATĂ

Olimpia Oradea — Gaz metan Mediaș 1-0 (0-0)

A marcat: Stelner (min. 84).

OLIMPIA: Kurucz — Balogh, Serfozo, NAGHI, Ulici — BACOS, Iacob — HARSANI, Benzicik (min. 70, Steiner), Armoșchi, Hădărean (min. 63, Molnar).

GAZ METAN: IOO — PURIMA, Lepădatu, SCHIAU, Ghiarmati — Pascal (min. 46, Sibiu), Dumbrăanu — MORARU, JIGA, DARIE, Macai.

Arbitru: I. Cîmpeanu (Cluj) — foarte bine.

Degringolada echipelor orădene este evidentă. Cele două formații — atît divizionara A Cîșul, cît și cea din divizia secundă — Olimpia dețin lanternele roșii în cele două divizii. Cum soarta celei din A este pecetluită (adică va retrograda), a mai rămas o singură posibilitate de a se salva de la retrogradare cea din Divizia B...

În această situație, jocul de duminică, pe care formația orădeană l-a susținut acasă cu Gaz metan Mediaș (afiată și ea într-o poziție precară în clasament), îi oferea o șansă în tentativa ei de a evita retrogradarea. În consecință, echipa Olimpia, conform tradiției formațiilor care joacă acasă, a atacat puternic chiar din start, încercînd să înscrie golul dător de speranțe.

Dar echipa mediescană, bine organizată în apărare și folosind sistemul 4-3-3,

reușește să reziste la toate acțiunile gazdelor. Și la rîndul ei, contraatacă foarte periculos prin virfurile Darie și Moraru (un tânăr jucător promovat dintr-o echipă din campionatul județean).

Iată, pe scurt, cele mai importante faze ale meciului: contrar cursului jocului, cei care au cea mai mare ocazie de gol sînt oaspeții: în urma unui contraatac inițiat de Moraru (min. 27), balonul ajunge în careul mic al gazdelor, de unde, rînd pe rînd, Macai și Darie ratează incredibil. În min. 45, Hădărean (Olimpia) primește un cartonaș galben pentru joc periculos. La reluare, asistăm la câteva altercații între fotbalisti (Hădărean — Purima, Benzicik — Lepădatu) și ale jucătorilor orădeni cu arbitrul Cîmpeanu (care sancționase just o poziție de ofsaid). În min. 58, o

mare ocazie de gol a orădenilor o ratează cu seninătate Benzicik și Armoșki. În min. 63, tot orădenii vor rata din nou, prin Serfozo. În min. 68, Molnar șutează foarte bine din interiorul careului mic, toată lumea vede gol, dar fundușul Ghiarmati „pune” un picior salvator și înlă-

tură pericolul. În min. 85 se va înscrie unicul punct al partidei: Steiner (inspirat introdus în teren) va marca din interiorul careului mic, după o frumoasă combinație cu Iacob și Harsani.

AUREL PAPADIE

VICTORIE CU EMOȚII

Corvinul Hunedoara — Vulturii textila Lugoj 2-1 (2-0)

Au marcat: Dobre (min. 22), R. Popa (min. 39), respectiv Cheran (min. 85).

CORVINUL: Soel — Foca, Stan, Clocec, MATEI — Muciu (min. 27, Cioculescu), R. POPA — MUNTEANU, CSERGOG (min. 75, Pleian), DOBRE, GIURGIU.

VULTURII TEXTILA: ARDELEANU — Crăciunescu, Dragos (min. 46, CHERAN), Tyukodi, Mac — Bodea, LUCIESCU — Vraja, Ionescu (min. 53, Kiss), Becheru, Pop.

Arbitru: Gh. Mielos (București) — foarte bine.

Aflate în zona retrogradării, cele două combatante au abordat jocul cu maximum de prudență, ceea ce a făcut ca acțiunile ofensive la începutul partidei să fie puține. Totuși, gazdele, pentru că sînt... gazde, au preluat inițiativa jocului, supunîndu-l pe textiliștii unei dominări greu suportabile. Conștienți de dificultatea și eficacitatea atacului hunedorean, oaspeții, care au crezut mult într-un scor egal și-au întărit bine linia de apărare, închistîndu-se conștient într-o apărare greu penetrabilă. Într-o asemenea situație, localnicii au jucat destul de bine, au combinat frumos în cîmp extremele au jucat mult pe linia de tușă, creînd, în acest fel, culoare libere pentru mijlocași care au acționat ofensiv. Ca urmare a acestor abile manevre tactice, ei înscriu primul gol în min. 22, cînd Dobre, cel mai bun atacant al gazdelor, primește o mingo la aproximativ 30 m de poartă și driblează 2 jucători de cîmp, inclusiv portarul. Primirea golului nu schimbă cu nimic fizionomia jocului practicat de

oaspeții, care se mulțumesc să se apere, dar o fac dezorganizat, ceea ce a ușurat mult sarcina atacului advers, care mai înscrie odată, în min. 39, prin R. Popa.

După pauză, aspectul general al meciului nu se schimbă. Gazdele, domină și ratează cel puțin 4-5 ocazii de gol. Autorii: CSergo (min. 50) singur cu portarul, de la numai 6 m, reita pe lingă poartă, Dobre și R. Popa. Lipsa de eficacitate a echipei locale s-a datorat în special nervozității și crispării de care au dat dovadă înaintași și intervențiilor curajoase și inspirate ale portarului Ardeleanu.

În finalul jocului, oaspeții, nemaiavînd ce pierde, au acționat cu mai mult curaj și, profitînd de o greșeală a apărătorilor hunedoreni, înscriu prin Cheran, în min. 85. Se părea că se conturează o surpriză, căci oaspeții au mai avut o bună situație de egală, dar au fost lipsiți de șansă... și precizie.

VASILE IORDACHE

GOLGETERII

SERIA I

- 20 GOLURI: Dudu Georgescu (Progresul București) — 2 din 11 m.
- 13 GOLURI: Pană (Sportul studențesc Buc.) — 2 din 11 m.
- 12 GOLURI: M. Sandu (Sportul studențesc Buc.), lancu (F. C. Galați).
- 9 GOLURI: Cassai (Progresul București), Spiridon (Metalul Plopieni).

SERIA A II-a

- 13 GOLURI: Nestorovici (C.F.R. Timișoara), Si-laghi (C.S.M. Reșița).
- 11 GOLURI: Feher (Chimia Făgăraș).
- 10 GOLURI: Pușcas (C.S.M. Reșița), Rozsnay IV (Minerul Baia Mare).
- 9 GOLURI: Ciocan (Gloria Bistrița) — 1 din 11 m.
- 8 GOLURI: Mathe (Minerul Anina).

SE REIA CAMPIONATUL DIVIZIEI A O ETAPĂ (A XXIV-a) DOMINATĂ DE JOCURILE U. T. A. — DINAMO ȘI F. C. ARGEȘ — „U” CLUJ

Începînd de azi — campionatul își reia firul des-
fășurării cu perspectiva de a nu se mai vedea
întrerupt decît o singură dată, cu prilejul ami-
calului cu „squadra azzurra”. Și întrecerea se reia
cu cîteva partide deosebit de interesante, ale căror re-
zultate vizează primul loc și „lanterna roșie”, mai bine
zicînd locul 15. Să le reamintim:

- Steaua București — Sport Club (0—1 în tur), Sta-
dionul „23 August”, ora 17, arbitru O. Anderco (Satu
Mare).
- C.F.R. Cluj — Crișul Oradea (0—1), arbitru: E.
Păunescu (Vaslui).
- Politehnica Iași — Rapid București (0—1) arbitru
Z. Drăghici (Constanța).
- Petrolul Ploiești — A.S.A. Tg. Mureș (0—3), arbi-
tru: A. Bentu (București).
- Jiul Petroșani — Farul Constanța (0—1), arbitru:
C. Chemigean (București).
- U.T. Arad — Dinamo București (1—1), arbitru V.
Topan (Cluj).
- F.C. Argeș Pitești — „U” Cluj (1—2), arbitru: N.
Petriceanu (București).
- St. roșu Brașov — „U” Craiova (0—1), arbitru: C.
Petrea (București).

Din simpla lectură a programului rezultă importanța
pentru clasament în primul rînd a întâlnirilor de la
Arad, Pitești, București, Iași și Ploiești. Firește, rezul-
tatele lor nu vor fi decise, dar în orice caz ele vor
influența desfășurarea ulterioară a bătăliei pentru
titlu și pentru evitarea retrogradării. Orice punct cîș-
tigat sau pierdut va însemna o șansă în plus sau în
minus.

Cu mult interes sînt așteptate jocurile de la Arad
și Pitești, primul și în virtutea unei tradiții a întâl-
nirilor U.T.A. — Dinamo, secundul prin faptul că se
confruntă echipele clasate pe locurile 2 și 3 și anga-
jate direct în lupta pentru titlu. Este evident că aceste
două întâlniri domină etapa a XXIV-a și că ele se
dispută sub semnul duelului indirect U.T.A. — F.C.
Argeș, după cum în subsolul clasamentului Politehnica
și C.F.R. păstrează în jurul întrecerii (tot indirecte)
dintre ele un interes la fel de mare.

În rest, partide de mijlocul clasamentului.

CLASAMENTUL										
1. U.T. Arad	23	12	7	4	42—19	31				
2. F.C. ARGEȘ Pitești	23	15	0	8	38—29	30				
3. „U” Cluj	23	13	3	7	34—22	29				
4. SPORT CLUB Brașov	23	12	4	7	36—27	28				
5. A.S. ARMATA Tg. Mureș	23	10	7	6	25—21	27				
6. STEAGUL ROȘU Brașov	23	10	6	7	27—16	26				
7. „U” Craiova	23	9	5	9	28—27	23				
8. RAPID București	23	10	3	10	28—28	23				
9. JIUL Petroșani	23	9	5	9	21—26	23				
10. STEAUA București	23	8	6	9	28—21	22				
11. DINAMO București	23	8	6	9	29—27	22				
12. FARUL Constanța	23	7	7	9	20—29	21				
13. PETROLUL Ploiești	23	7	6	10	12—28	20				
14. POLITEHNICA Iași	23	5	8	10	24—33	18				
15. C.F.R. Cluj	23	4	7	12	18—32	15				
16. CRIȘUL Oradea	23	2	6	15	10—35	10				

CINE CU CINE MAI ARE DE JUCAT

Iată, mai jos, cine cu cine mai are de
jucat, precizînd că ne-am limitat la ori-
mele patru echipe fruntașe și la patru

ETAPA	U.T.A.	F. C. ARGEȘ	„U” CLUJ	SPORT CLUB
XXIV	Dinamo (a)	„U” Cluj (a)	F.C. Argeș (d)	Steaua (d)
XXV	Farul (d)	„U” Cv. (a)	Petrolul (a)	Poli. (a)
XXVI	„U” Cluj (a)	Farul (d)	U.T.A. (d)	C.F.R. (d)
XXVII	„U” Cv. (d)	A.S.A. (a)	Jiul (a)	St. roșu (a)
XXVIII	Petrolul (d)	Jiul (d)	Farul (d)	Dinamo (d)
XXIX	Poli. (d)	Crișul (a)	Steaua (d)	A.S.A. (a)
XXX	Sport Club (a)	Dinamo (d)	Rapid (a)	U.T.A. (d)

...ȘI CONTRA (retrogradării)

ETAPA	FARUL	PETROLUL	POLITEHNICA	C.F.R.
XXIV	Jiul (a)	A.S.A. (a)	Rapid (a)	Crișul (a)
XXV	U.T.A. (a)	„U” Cluj (d)	Sport Club (d)	A.S.A. (d)
XXVI	F.C. Argeș (a)	„U” Cv. (d)	Steaua (d)	Sport Club (a)
XXVII	Rapid (d)	C.F.R. (a)	Crișul (a)	Petrolul (d)
XXVIII	„U” Cluj (a)	U.T.A. (d)	St. roșu (d)	Steaua (a)
XXIX	C.F.R. (d)	Dinamo (a)	U.T.A. (a)	Farul (a)
XXX	„U” Craiova (a)	Jiul (d)	A.S.A. (d)	St. roșu (d)

„TUNARUL” CAMPIONATULUI

O dată cu campionatul
se reia și întrecerea gol-
geterilor, în clasament că-
rora primul loc este ocupat
în prezent de „tunarul”
craiovenilor — **OBLEMEN-
CO**, cu 14 goluri, dintre
care 5 din lovituri de la
11 m.
În „płasa” lui se află:
Rugiubei (Sport Club), **Nee-
gu** (Rapid) și **Dobrin** (F. C.
Argeș) cu cîte 11 goluri (ul-
timul a înscris 2 din 11 m)
și **Kun II** (U.T.A.) cu 10 go-
luri.

PROGRAMUL ULTIMELOR 7 ETAPE

Deoarece, din pă-
cate, am ratat cali-
ficarea în semifina-
lele Campionatului Eu-
ropei, programul
returului — alcătuit
inițial pe cele două
varianțe (necalicare
și calicare) pentru
ultima sa parte, se
va desfășura la ur-
matoarele date:

- Etapa a XXIV-a: 24 mai
 - Etapa a XXV-a: 28 mai
 - Etapa a XXVI-a: 31 mai
 - Etapa a XXVII-a: 4 iunie
 - Etapa a XXVIII-a: 11 iunie
 - Etapa a XXIX-a: 15 iunie
 - Etapa a XXX-a: 28 iunie
- La 17 iunie se va
disputa partida a-
micală cu Italia.

V-o mai amintiti?
Este o imagine din
partida Dinamo —
U.T.A. disputată în
toamnă la București
(1—1). **Dumitriu II**
(stînga) n-a ajuns
mingea, care intră în
posesia apărătorilor
arădeni. **Pojoni** (nr.
6) se pregătește s-o
lovească, sub privirea
lui **Petescu** și **Lereter**.

ACTUALITĂȚI

- Echipa Petrolul Ploiești a întreprins săp-
tămîna trecută, după cum
se știe, un turneu de
două jocuri în Polo-
nia. Ploieștenii au evoluat
în cadrul festivităților
organizate la sosirea în
două etape din competi-
ția ciclistă „Cursa Păcii”.
Ei au jucat la 17 mai în
orașul Pulawy cu selec-
ționata orașului și au
pierdut cu 2—0, iar la
19 mai la Lublin, de ase-
menea cu reprezentativa
orașului; de data aceasta
au făcut meci nul: 1—1
(golul a fost marcat de
Bădin).
- Săptămîna care a
trecut, F.C. Argeș a sus-
ținut două partide în
Bulgaria. În prima, a
înfrînt formația Gorna
Orahovitsa de care a
dispus cu 1—0 (1—0) prin
golul marcat de Ivan. În
a doua, ploieștenii au

cedat cu 2—1 (1—1) echi-
pei Etir Belena. Punctul
lor a fost marcat de
Stefan. Duminică diminea-
ta ei au făcut un antre-
nament la Ruse. În ce
privește formația argeșe-
nilor la meciul de azi, ea
va fi cea obișnuită, cu o
singură excepție: Frățilă
va lua probabil locul lui
Roșu, care a suferit un
accident în turneul din
Bulgaria, care-l face in-
disponibil pentru mai mul-
tă vreme.

- Formația probabilă a
U.T.A.-ei în jocul cu Di-
namo: Vidac — Birău,
Lereter, Pojoni, Popovici
— Petescu, Domide —
Axente, Sima, Broșovschi,
Both. Kun II, accidentat,
e probabil să nu poată
juea.
- De duminică, toate
partidele din campiona-
t vor începe de la ora 17.30.

CONSIDERAȚII ASUPRA COMPORTĂRII JUNIORILOR NOȘTRI LA TURNEUL U. E. F. A. 1972

Rezultatele, înregistrate de
echipa noastră națională de
juniori la ediția jubilară,
a 25-a, a Turneului UEFA
se cunosc: 1—2 cu Spania,
3—0 cu Malta și 1—1 cu
Italia. În total trei puncte
și locul III în grupa II
a turneului, eligibilitate de
formația Spaniei.

Întrebarea care se pune,
de obicei, după participa-
rea într-o competiție inter-
națională este aceea dacă
sportivul sau echipa res-
pectivă ar fi putut obține
un rezultat final mai bun.
În cazul nostru — dacă
Clurea, Naghi, Dumitriu,
Aelenel et comp. puteau
realiza la Barcelona mai
mult decît un 1—1 cu Ita-
lia sau un 1—2 cu Spa-
nia.

— Sînt ferm convins: că
da — ne-a răspuns cate-
goric antrenorul principal
al lotului de juniori, Con-
stanțin Ardeleanu. Motive-
le, datorită cărora n-am
realizat cel puțin un meci
egal cu Spania și o vic-
torie cu Italia, sînt mai
multe. Voi enumera doar
patru: 1) Majoritatea ju-
cătorilor nu evoluită eu
trac în meciul cu Spania,
dovedind lipsă de expe-
riență internațională. 2) An-
ghelini, Grigoras, Dumitriu,
Răducanu și Szabados nu
au jucat la valoarea pe
care o au; randamentul

lor scăzut a privat echipa
de o comportare la ni-
velul capacităților ei ma-
xime. 3) Ușurința inad-
misibilă cu care au fost
primite toate cele trei ge-
luri, rezultat al unor gre-
șeli cu adevărat copioa-
re. 4) Eficacitatea scă-
zută în cele trei meciuri,
înaintarea și mijlocul au
ratat inadmisibil, din po-
ziții clare, goluri cît pentru
sapte partide.

Cu toate acestea, trebuie
să subliniez că echipa —
după ce a ratat obținerea
unui rezultat bun în me-
ciul cu Spania — s-a re-
găsit treptat, jucînd din ce
în ce mai bine, punctul
culminant al evoluției sale
fiind repriza a doua a
meciului cu Italia, cînd
a fost aplaudată la scenă
deschisă. Dar, a fost prea
puțin pentru a înecuna o
munca de luni de zile
— a încheiat antrenorul C.
Ardeleanu.

De fapt, judecînd atent
încercările „motivele” sub-
liniate de antrenorul fe-
deral C. Ardeleanu se su-
prapun în totalitate peste
cauzele evidente în jo-
cul echipei încă înaintea
plecării ei spre Spania.
Ele au determinat ca obiec-
tivelor — o comportare bună
la Barcelona și obținerea
unor rezultate pe măsura
talentului jucătorilor — să

constitue EXAMENE care
să se soldeze cu acumulări
însemnate în bagajul lor de
victorii fotbalistice de per-
formanță. Fiecare promo-
ție de juniori UEFA și-a
avut premianții ei, care au
urcat pe treptele fotba-
lului pînă în vîrfurile pir-
amidei. (Dumitru, Dumit-
trache, Dinu, Broșovschi,
Băloni, Iordache, Iajnai,
Gherghel, Smarandache
etc. — ea să ne referim
doar la cîțiva, din ultimii
ani). Important rămîne fap-
tul că și actuala promoție
să dea asemenea jucători.
Dumitriu, Ion Ion, Szaba-
dos, Purima, Anghelini și
celalți au oare însușirile
necesare pentru a deveni —
peste un an, doi — tîlari
în echipe de învîntare de
prima mîrinie?

— Am trăit multe luni
în preajma acestor tînci
și cred că am reușit să
le aflăm toate calitățile și ge-
nefecile pe care le au — ne
răspunde la întrebare, an-
trenorul C. Ardeleanu, după
cîteva clipe de gîndire.
Convingerea mea este că,
dintre jucătorii care depă-
șesc în această vară vîrsta
junioratului, Aelenel (pe
care nici n-ar trebui să-l
mai amintesc, el jucînd
deja meciuri întregi în Di-
vizia A), Anghelini, Ion
Ion și Roșu pot, AU TOA-
TE CALITĂȚILE PENTRU

A DEVENI BUNI JUCA-
TORI DE DIVIZIA A și
sînt siguri că se vor afirma
în fotbalul nostru. La rîn-
dul lor, Grigoras, Purima
și Dumitriu au mari posibi-
lități, dar și o serie de de-
fecte și în primul rînd
o mentalitate greșită. Iau
lucrurile prea ușor, cred
că vor putea obține totul
de la fotbal, fără o mun-
că susținută și, mai ales,
fără o seriozitate exem-
plară. Se înșală și bine
ar fi ca antrenorii lor de
la cluburi să-l supraveghe-
ze și să-l îndrume mai în-
deaproape. Ar fi păcat să
dispară în anonimat, toc-
mai pentru că, așa cum
spunem, au multe calități
pe care le-au etalat nu o
dată — tehnică foarte bună,
capacitate de efort etc.

Cu fiecare ediție a Tur-
neului UEFA se încheie, de
fapt, un ciclu în viața u-
nei echipe de juniori. Două
trei sau mai mulți jucători
ies din vîrsta junioratului
și pășesc pragul maturita-
ții. Altul vin să le la lo-
cul. Cine pleacă, cine ră-
mîne din actualul lot?

— Rămîn, pentru încă un
an, cîțiva dintre cei mai
buni jucători care au fă-
cut deplasarea în Spania:
Clurea, Naste, Naghi, Ră-
ducanu, Șumuleanu și
Iuga. Ei vor asigura per-
manența, puntea de legă-

FEDERAȚIA NORVEGIANĂ — UNA DIN CELE MAI VECHI DIN EUROPA

Una din cele mai vechi federații de fotbal din Europa este cea din Norvegia — „Fotballforbund”. Înființată în 1902, ea a ajuns ca astăzi să dispună de 1150 de cluburi cu 3300 echipe și 60.000 de jucători (în raport cu populația țării, 3.867.000, un jucător la 67 de locuitori), cu o bogată activitate competițională internă și internațională, în ciuda faptului că sezonul este oarecum scurt. Într-adevăr, în această țară — în care sporturile de iarnă sînt pe primul plan, dar aici fotbalul nu ocupă un loc mai prejos — clima obligă organizarea activității din primăvară pînă în toamnă, mai precis campionatul are loc între sfîrșitul lunii aprilie și sfîrșitul lunii octombrie, înființările continuînd și în timpul cînd în alte țări europene domnește vacanța (lunile de vară).

Fotbalul norvegian are la dispoziție nenumărate stadioane care, însă, nu depășesc capacitatea de 32—33.000 de locuri. Cel mai mare este cel din Oslo — Ullevaal Stadion (32.000 locuri) și este urmat de Lerkendal Idrettsskole (31.000), din Trond-

heim (orașul clubului Rosenborg unde joacă... skiorul Wirkola); Bislet Idrettsskole din Oslo (27.500); Braon Stadion

din Bergen (25.000) și Stavanger Stadion din orașul cu același nume (20.000). În campionatul primei

ligi participă 12 echipe (cu jucători care au un statut amator). Ultima campioană, actuala, este Stromsgodset Drammen, iar deținătoarea cupei Lyn Oslo. Acestea, împreună cu Rosenborg Trondheim au reprezentat fotbalul norvegian în cupele europene ediția 1971/72.

Echipa națională participă aproape cu regularitate la principalele competiții internaționale, dar activitatea de bază o asigură Cupa Scandinaviei, în care la parte de la înființare, alături de Suedia, Danemarca și Finlanda. Această competiție este organizată pe patru reprezentative (A, B, tineret și juniori); se alcătuiește un clasament al ediției anuale, dar trofeul este atribuit după un ciclu de patru ediții anuale.

În actuala ediție a Campionatului Europei, Norvegia a făcut parte din grupă cu Ungaria, Bulgaria și Franța, iar în preliminariile C. M. 1974 este repartizată în grupă cu Belgia, Olanda și Islanda. Primul meci îl va susține la 2 august a.c. cu Islanda, la Oslo, urmînd ca și returul să aibă loc, potrivit unui acord între federații, tot în Norvegia, la 7 august.

Tom Lund, un reputat internațional norvegian, despre care cronicarii de specialitate spun că este „un atacant central puțin cam miop, dar rapid ca un fulger”.

PROVINCIALELE, PE PRIMELE LOCURI ȘI ÎN CAMPIONATUL SOVIETIC...

Deși s-au scurs doar șapte etape din campionatul Uniunii Sovietice, se pot face totuși de pe acum câteva constatări. Este vorba în special de forma slabă pe care o demonstrează formațiile moscovite. Astfel, Dinamo Moscova, finalistă în Cupa cupei, Spartak Moscova și Torpedo Moscova se găsesc pe poziții puțin... confortabile, aproape de ultimele locuri ale clasamentului, unde S. K. A. Rostov, deține lanterna roșie. Doar T.S.K.A. și Lokomotiv (ultima revenită din divizia secundă) țin pasul cu formațiile din provincie.

În această revenire spectaculoasă pe primul plan a echipelor din diverse republici sovietice, se detașează Zaria Varșilovgrad, Zenit Leningrad, Dinamo Kiev și Dinamo Tbilisi.

Zaria, liderul încă neînving, se

afliă la cea de a șasea sa participare în prima divizie. Este o formație solidă, fără vedete, dar care a știut să-și forjeze un „careu magic” care formează întreaga sa putere: cei doi oameni din mijlocul terenului, Semenov și Morozov, și cei doi atacanți centrali, Eliseev și Onicenko.

Zenit, vechiul club din Leningrad și-a regăsit o nouă tinerete. Ca și Zaria, este o echipă fără vedete, care mizează pe coeziunea celor 11. Zenit deține recordul de public în noul campionat, cu o medie de 50.000 de spectatori pe meci.

Dinamo Kiev, campioana fărîr, rămîne aceeași formație valoroasă și solidă, în ciuda unui pas greșit în prima etapă, cînd a pierdut în fața lui Zaria și se arată aceeași formație care și-a atras atîtea laude în anii din urmă.

În sfîrșit, a patra în careul de frunză ale provinciei, este Dinamo Tbilisi, cea mai înconștantă dintre formațiile sovietice, în ciuda jucătorilor de valoare care îmbracă tricourile formației.

O ultimă constatare: afluența mare de tineri atacanți foarte dotați. Printre ei: Baidacini (Dinamo Moscova), Guțav (Dinamo Tbilisi), Redin (Spartak Moscova), Bikhin (Dinamo Kiev), Cesnokov (Lokomotiv Moscova). Ei au ca trăsături comune vîrsta (20 de ani, fiind cu toții născuți în 1952) și postul (extreme dreapta sau stînga). Un al doilea eșalon, în care se află Liabik (Dnepropetrovsk), Hromcenkov (Zenit) și Kipiani (Dinamo Tbilisi), cu toții candidați la un loc în echipa națională.

doi respectați tehnicieni ai fotbalului englez, Malcolm Allison și Joe Mercer — managerii clubului Manchester City — aducînd în discuție și cazul jucătorului nr. 1 al lor, Bell, ajuns într-o îngrijorătoare stare de epuizare nervoasă (a fost la un moment dat bănuț și de o afecțiune cardiacă), solicită măsuri radicale pentru evitarea unui program direct dăunător sînatății fotbalistului de performanță.

Și Anglia începe să caute soluții. Un remediu de mare curaj care atacă din temelii un eșafodaj competițional fortificat de zeci de ani, vine din partea unui comentator apreciat pentru severitatea, dar și obiectivitatea opiniilor sale, John Morgan, de la „Daily Express”, care nici mai mult nici mai puțin ca numărul echipelor din prima ligă (acum de 22) să fie redus la 18 sau chiar la 16. „Asta ar reduce cu șase sau cu douăsprezece înălțimi numărul partidelor de campionat și ar reprezenta un pas mare, decisiv, spre degrevarea programului jucătorilor celor mai sollicitați”, apreciază comentatorul londonez. Agitația care se produsese asupra volumului activității cluburilor — de care ne ocupam într-un număr trecut — se mărește prin apariția acestei noi situații alarmante așa ca anticiparea din acel „Carnet extern” privind inter-sezonul englez, primește o confirmare: nu vor fi săptămîni liniștite cele în care jucătorii au plecat în vacanță și stadioanele din insulă sînt pustii...

PORTUGALIA FĂRĂ... EUSEBIO!

În lumea fotbalului, victoria la limită, cu 1-0, pe care Portugalia a reușit-o la Nicosia, în meciul cu Cipru, din cadrul preliminarilor campionatului mondial de fotbal din 1974, a fost apreciată, pe bună dreptate, ca o surpriză. Mai interesant, însă, decît acest rezultat strîns — care nu le-a dat emoții portughezilor, întrucît, în primul joc, disputat la Lisabona, ei cîștigaseră cu 4-0 — apare faptul că, pentru prima oară, după ani și ani, jucătorul nr. 1 al Portugaliei, Eusebio, n-a făcut parte din reprezentativa lusitană. Și aceasta, nu pentru că Eusebio ar fi suferit un accident care l-ar fi făcut indisponibil, ci, pur și simplu, pentru faptul că „Perla din Mozambic” nu este în formă, a încetat de a mai fi jucătorul „de explozie” de altă dată, omul de gol al Benfica și al reprezentativei Portugaliei.

Bineînțeles că neselecționarea lui Eusebio n-a trecut ca un fapt divers. Dimpotrivă, foarte multe glasuri s-au ridicat împotriva lui Jose Augusto, care a luat această decizie. Dar nici Augusto n-a rămas dator cu răspunsul:

— În urmă cu cîțiva timp, cînd l-am convocat pe Eusebio și el n-a dat satisfacție, am fost criticat pentru această selecționare. Acum, cînd nu l-am mai selecționat, iar am fost criticat, de data aceasta pentru că nu l-am chemat.

Mirarea lui Augusto nu vine decît să demonstreze că el exercită de puțină vreme funcția de selecționer. Altfel, aceste aspecte i s-ar părea cît se poate de obișnuite. De altfel, ar fi suficient să faci un schimb de experiență cu oricare selecționer, din oricare țară... Pînă atunci, să ascultăm și opinia lui Eusebio:

— Îmi dau seama că nu mai dețin forma de acum cîțiva ani. Poarta adversă constituie și acum o mare ispită pentru mine, dar ajung mai greu în fața ei, nu-l mai pot depăși atît de ușor pe apărători. Un accident mai vechi n-a trecut fără să lase urme, fără să-l resimt și astăzi. Nu este mai puțin adevărat că m-am și îngrășat puțin, ceea ce constituie un adevărat dezastru pentru un fotbalist. În ciuda acestor fapte, cred, totuși, că n-a sunat ora finală pentru mine. Eu nu uit că și în 1966, în preajma campionatului mondial din Anglia, s-a spus că sînt un jucător terminat. Și n-a fost așa. După cum nu va fi nici acum...

Viitorul va arăta dacă Eusebio, spunînd toate acestea, a vrut să-și facă singur curaj sau dacă dragostea lui pentru fotbal îi va da puterea necesară pentru a-și recucupa locul de „șef de orchestră”, pe care l-a deținut atîta vreme.

La cei 30 de ani ai lui Eusebio, aceste semne de întrebare sînt cît se poate de firești... (J.B.)

CORESPONDENȚĂ DIN SAO PAULO

NICI BRAZILIENII NU ADMIT IMPROVIZAȚII

Acel muncit 3-2 realizat la Porto Alegre de selecționata Braziliei în fața echipei Paraguayului este încă obiect de discuție în presa braziliană. De la conservatorul „O Estado de Sao Paulo” pînă la popularul „Noticias”, întreaga presă ajunge la aceeași concluzie: „O campioană a lumii nu are voie să prezinte o echipă improvizată și nepregătită într-un joc internațional”. A trecut de mult vremea cînd se convoca echipa vineri după-amiază pentru a juca duminică. Fiecare adversar este puternic și necesită atenție specială.

Dar iată ce s-a întîmplat cu ultimul meci al Braziliei. Inițial era hotărît ca țara să fie reprezentată de selecționata Gaucha (Rio Grande do Sul) pentru a înfrunta Paraguayul. Joao Havelange a dispus să fie prezentată echipa campioană mondială, cu modificările de forță majoră. Zagalo și-a convocat „fiarele” cum le-a numit Saldanha, adăugînd pe Marinho de la Portuguesa în locul lui Brito, pe Roberto ca centru înaintas și Tostao cu tricoul nr. 10. Astfel, a aliniat echipa: Felix — Carlos Alberto. Marinho, Everaldo, Vaguinho — Clodoaldo, Rivelino — Jairzinho. Roberto, Tostao, Paulo Cesar. După 20 de minute, Tostao a ieșit fiind lovit, înlocuit cu Dirceu Lopes, iar Carlos Alberto, accidentat și el, a fost schimbat de Marco Antonio. Această formație a jucat un fotbal bun 15 minute din prima repriză. Apoi, a intrat în apatie, pasînd exagerat, suferînd puțin și permițînd tinerilor dar viguroșilor paraguayeni să

domine, să marcheze un gol la 2-0 și al doilea la 3-1.

Cei peste 50 milioane de telespectatori și cei 100.000 prezenți în arenă, au criticat echipa considerînd că o formație campioană mondială nu poate juca atît

de slab. A început să fie regretată lipsa lui Pele, a ieșit în evidență ineficiența lui Jairzinho și absența surturilor lui Rivelino. Zagalo s-a scuza, afirmînd că un singur antrenament nu e suficient ca să asigure coeziunea și eficiența. Fotbaliștii, care în majoritate au jucat și duminică înaintea meciului de la Porto Alegre, avînd alte partide programate pentru duminica următoare (partida s-a disputat într-o miercuri) s-au plîns că apărarea paraguayeană era dură și au evitat ciocnirile. În special cînd Tostao a fost rînit, emoția a cuprins toată asistența căci marele jucător, acum transferat la Vasco da Gama, a ajuns un idol. Natural, ceilalți componenți ai selecționatelor au avut teama să nu pătească același lucru.

Ceea ce nu s-a arătat suficient este faptul că și echipa Paraguayului nu a făcut decît un antrenament. Dar a jucat cu energie, în viteză și a depășit de multe ori apărarea braziliană, în special pe partea lui Vaguinho. De asemenea, nu s-a spus destul că primul gol brazilian a fost marcat dintr-un 11 m. dubios, acordat cu ușurință de arbitrul Armando Marques, brazilian și el.

Jocul acesta a pus pe gînduri pe Zagalo. E sigur că el va chema alți jucători pentru „Minicupa mondială”, fiind vizat în primul rînd centrul înaintas Cesar.

PEDRO VILLA

SAO PAULO, mai.

Carnet extern

CHIAR 100?

Condiția jucătorului de performanță, o chestiune foarte discutată, reîntră în actualitate, cu centrul de acuitate fixat în Anglia. Tema principalelor discuții în contradicție o constituie ridicata cifră de meciuri la care au ajuns mulți dintre fotbalisții de renume ai Angliei, acum, cînd în afara campionatului, a cupei și cupei ligii — clasicele competiții interne — ei sînt solicitați pe plan internațional de cupele continentale inter-cluburi, de „Campionatul Europei” inter-representative și de tradiționalul turneu inter-britanic.

Cazul lui Chivers, faimosul internațional al lui Tottenham — care a disputat cu selecționata Angliei în înființarea-urcu cu selecționata R. F. a Germaniei al 80-lea joc al sezonului 1971/1972 (și mai are încă cel puțin 12 meciuri de jucat pînă la încheierea sezonului, deci va ajunge la 100 de înălțimi aproape — a reprezentat declanșarea unor violente polemici în presă, cu specialiști și numeroși comentatori la tribuna replicilor. Astfel,

Effimie IONESCU

CÎȘTIGATOARELE CUPEI U. E. F. A. ÎN... INSIGNE

Finala ediției 1971/72 a Cupei U.E.F.A. (fostă Cupa orașelor-tirguri) a fost câștigată de Tottenham Londra (2-1 și 1-1 cu Wolverhampton). Folosim prilejul pentru a vă prezenta câștigătoarele edițiilor acestei competiții prin... insignele lor, exceptând pe cele ale primelor trei ediții, când întrecerea s-a disputat între selecționate de orașe:

1963/1964 :
Real Saragoza (Spania)

1964/1965 :
Ferencvaros Budapest (Ungaria)

1965/1966 :
C.F. Barcelona (Spania)

1966/1967 :
Dynamo Zagreb (Iugoslavia)

1967/1968 :
Leeds United (Anglia)

1968/1969 :
Newcastle United (Anglia)

1969/1970 :
Arsenal Londra (Anglia)

1970/1971 :
Manchester City (Anglia)

1971/1972 :
Tottenham Londra (Anglia)

extern MAGAZIN extern

SUPORTERI ȘI SUPORTERI...

Formele de manifestare a suporterilor de echipe îmbracă, uneori, aspecte din cele mai nostime, cum se vede din aceste două fotografii. Una din ele (imaginea de sus) reprezintă vajnici susținători ai unui club francez din Auvergne, îmbrăcați în costume pitorești, cu cocarde pe piept, băsmălute și chiar clopoței la gât, saboți în picioare, butoiașe de vin în mână și o piine pe pălărie, acestea din urmă simboluri ale regiunii. Mo-

ment folcloric, într-un fel, prilejuit de o manifestare sportivă.

Cealaltă fotografie (imaginea de jos) înfățișează o altă categorie de suporter, parcă în contrast cu prima: suporterii ai clubului vest-german Borussia Mönchengladbach echipați în bluze și chiar pantaloni în culorile clubului lor, cu trompete, caschete și stegulețe, agitându-se și manifestându-se ca într-o paradă pe o arenă de „circ.

S-A PRINS ÎN PĂIENJENIȘUL PLASEI!

O fază nostimă s-a petrecut într-un meci Chelsea — West Ham, din campionatul englez. Sărind să respingă mingea cu capul la un corner, Taylor — pe care-l vedeți în... aer — a ajuns, în elanul lui, cu un picior în plasa

porții, de care a rămas agățat cu cramponele! Colegul său, portarul Ferguson, îl sprijină în timp ce fundașul McDowell (nr 2) și un jucător de la Chelsea (Hudson) îi desprind piciorul din cehurile plasei...

PALMARES

După egalul în fața selecționatei Poloniei (0-0), bilanțul reprezentativei blue-țel nu este (totuși) deloc îmbucurător: 350 meciuri jucate, 98 victorii, 192 înfringeri, 61 egalități, 556 goluri marcate, 839 goluri primite.

POLIȚIA ÎN MĂSURĂ

Față de inflcărarea și metodele din ce în ce mai tehnice ale reputaților „tifosi” italieni, poliția a fost silită să apeleze și ea la mijloace moderne. Astfel, odată cu interdicția petardelor, pe terenurile de fotbal și-au făcut apariția și cini special antrenate să detecteze mirosurile substanțelor chimice din care acestea erau confecționate. Cini (s-a dovedit) identifică încă de la porțile stadionului persoanele care au petarde asupra lor.

Cu privire la comportamentul huliganic al unor spectatori, s-a apelat la o măsură utilizată până acum în circulația pe șosele. Agenți civili, dotati cu aparate de recepție și transmisie portative, semnalizează imediat serviciului de ordine prezența unor elemente turbulente, care pot fi neutralizate rapid. Spectatorii participă și ei la menținerea ordinii pe stadioane, reținând persoanele care aruncă obiecte de teren sau au o comportare necivilizată.

SĂ MORI DE RÎS!...

Întind pe terenul din Recife (Brazilia) unde trebuiau să înfruncească echipa clubului Ferroviario, fotbalistii de la America păreau că au trecut printr-un mare necaz, toți arborau brasărdă neagră la minca stîngă a tricourilor, semn că echipe se afla în dolii. Arbitrul întâlnirii, Cleyton Beltrao, a acceptat fără dificultăți dorința capitanului îndoliatilor de a păstra un minut de reculegere. O dată timpul scurs, arbitrul s-a interesat de numele celui dispărut.

„Cereștonia v-a fost dedicată în mod special!...”, i-a răspuns rece capitanul formației Americă. Nemulțumit de precedentele arbitraje ale aceluiași conducător de joc și neputînd obține reculezarea sa, conducătorii și fotbalistii de la America au vrut să-și demonstreze ostilitatea lor față de arbitrul Cleyton Beltrao într-o manieră mai bună decît originală.

JUBILEUL PRIMULUI PORTAR AL REPREZENTATIVEI U.R.S.S.

Într-un cadru festiv, la federația de fotbal a Uniunii Sovietice, în prezența a numeroși oficiali și jucători internaționali, a fost sărbătorit marea merit al sportului Nikolai Sokolov, primul portar al reprezentativei sovietice, cu ocazia împlinirii vârstei de 75 de ani. Evenimentul sportiv a fost un prilej de evocarea celui dintîi aparținător al unei echipe reprezentative sovietice peste hotare, în meciul contra Suediei.

Declarația făcută cu acest prilej de Sokolov a fost interesantă: „Am devenit portar, deoarece, copil fiind eram slăbuț și eu o delicată constituție fizică. Colegii mei de clasă mă puneau totdeauna în poartă, de teamă să nu le încure jocul: mie treaba asta mi-a plăcut și portar am rămas...”

Sokolov, care este inginer forestier, a făcut și o frumoasă carieră științifică, obținînd numeroase premii pentru lucrări de specialitate. El este autorul unui tratat pentru antrenamentul portarului, ale cărui principii sînt urmate și de antrenorii de azi.

NORMAN BURTENSHAW

A AVUT DE DOUĂ ORI DREPTATE

S-a scris că arbitrul englez Norman Burtenshaw, cel ce a condus partida-remis dintre Benfica și Ajax, a greșit grav anulînd un gol marcat de formația olandeză (prin Neeskens), refuzînd apoi echipei portugheze un penalty (pentru hențul în careu al lui Blankenburg).

Și totuși, la multe zile după consumarea meciului, în presă au apărut precizări asupra acestor două „situații-cheie”, ce puteau modifica rezultatul meciului de la Lisabona, spunîndu-se că în ambele cazuri arbitrul a avut dreptate. Și asta după revederea, la televiziune, cu încadrările, a fazelor incriminate.

La prima dintre ele după cum scrie cotidianul belgian „Les Sports”, toată lumea din stadion și-a imaginat că arbitrul a anulat golul pentru ofsaid la Neeskens. „Absolut greșit”, spune arbitrul Burtenshaw. Am sancționat un fault al lui Neeskens care a îmbrîncit un apărător pretinsul henț al lui Blankenburg. În ceea ce privește pretinsul henț al lui Blankenburg, arbitrul a judecat corect: fundușul central al lui Ajax se găsea în careu, în fața porții sale. Degajînd balonul printr-o fosefecă, mingea i-a atîns un braț și conducătorul meciului, logic, a lăsat jocul să continue, pentru că nu fusese nimic intenționat.

Asadar, Norman Burtenshaw a avut de două ori dreptate.

Programul campionatului italian, ediția 1972/1973, este deja alctuit. Pentru efectuarea lui se recurge la serviciile unei mașini electronice.

• ANDERLECHT, noua campioană a Belgiei, a cucerit 13 victorii finale în campionat, fară PAUL VAN HEMST este la al șaptelea titlu obținut sub culorile clubului din Bruxelles. Dar, în calitate de căpitan, la primul său flîndă veni vorba de VAN HEMST, înscind un gol în meciul cu echipa Islandei, el a devenit golgeterul echipei naționale, cu 68 de goluri la activ.

• FETER DUCKE deține o vervă surprinzătoare. Inspirația și decizia lui au adus „Cupa R. D. Germane” formației sale, Jena. Internaționalul din R. D. Germană a marcat amb

bele goluri în finala cu Dynamo Dresden, finală disputată la Leipzig în prezența a 30.000 de spectatori.

• PEE a declarat la Istanbul, unde a jucat cu F. C. Santos împotriva lui Fenerbahce, și unde s-a bucurat de o primă entuziasată din partea iubitorilor fotbalului: „Numai mai alte două oreș am mai avut asemenea primiri: la Ciudad de Mexico și la Stockholm...”

• SANTRAC, centrul atacant al lui O.F.K. Beograd, continuă să marcheze cu regularitate. El deține cu autoritate primul loc în clasamentul golgeterilor campionatului iugoslav (25 goluri în 23 meciuri) și are șanse să apară într-o poziție remarcabilă și în clasamentul golgeterilor europeni, pentru că mai are destule întâlniri de jucat în campionat.

FOTBAL

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
str. V. Conta nr. 16, etajul V, București,
sectorul 1, telefoane: 11.10.05 (centrală),
12.95.96

Prezentarea artistică: Liviu BOBOCEA
Prezentarea grafică: Alexandru MUSCA

VALCAREGGI, RAMSEY ȘI BOŠKOV EXPLICĂ ȘI ACUZĂ

PARTIDELE TURNEULUI FINAL SE VOR DISPUTA LA BRUXELLES, LIÈGE ȘI ANVERS

Conturile au fost încheiate! O singură echipă a reușit să recediteze intrarea în turneul final al ediției 1970/72 din „Campionatul Europei”: **Uniunea Sovietică**, prezentă de altfel la toate momentele-virf ale marii competiții continentale, unde apare și ca învingătoare în prima ediție. În rest, trei „figuri noi” pentru turneul final, selecționatele **R.F. a Germaniei, Ungariei și Belgiei**. Programul a fost și el definitivat, partidele din ziua de 14 iunie ur-

mind să se dispute simultan: meciul pentru locurile 3-4 în ziua de 17 iunie, iar finala la 18 iunie. Comisia de organizare a anunțat că cele patru întâlniri vor avea loc pe stadioanele din Bruxelles (Heyssel și Anderlecht), Liège și Anvers.

Despre cele patru învingătoare, ajunse în turneul final, vom avea ocazia să mai vorbim. Acum să vedem care este situația în taberele italiană, engleză și iugoslavă, trei dintre învinse.

VALCAREGGI: „TREBUIE SĂ FIU UN LAȘ CĂ SĂ PLEC!”

Intrat imediat sub tirul comentatorilor din cele patru cotidiane de sport italiene, de la Roma, Milano, Bologna și Torino, **Ferruccio Valcareggi**, selecționerul naționalii italiene a ripostat cu toată energia: „Este foarte ușor ca, la primul eșec, să aruncăm o mie de critici și observații. De ce n-au apărut aceste atrageri aminte înainte de joc, când toată lu-

mea a tăcut chitit? Trebuie să fiu un laș ca să plec tocmai acum”, a declarat selecționerul italian într-un interviu acordat ziarului „TUTOSPORT”. Valcareggi a și de-clanșat, de total acord cu federația din Roma, planul unei reconstrucții a „squadrei azzurra” și prima etapă a acestei acțiuni va fi meciul de la București de la 17 iunie.

RAMSEY DIN NOU SUB TIRUL CRITICILOR...

După Valcareggi, a fost rindul lui **Alf Ramsey** să fie ținta unor critici. Coincidența face ca unul din motive să fie același: conservatorismul în selecție și organizarea jocului. Un reputat ziarist, **Desmond Hackett**, de pildă, scrie în „Daily Express”, printre altele: „Eu spun că managerul echipei Angliei, sir Alf Ramsey, este răs-

punător de această tristă performanță. Sint convins că fiecare englez, exceptând pe Ramsey, va fi de acord cu mine să punem la probă tinerii jucători care trebuie să pregătească Cupa Mondială 1974... Nu pot să găsesc nici o scuză pentru un om care, cu echipa învinsă cu 3-1 în meciul-tur, refuză să aleagă atacul!”.

La ce se referă ziaristul englez? La faptul că Ramsey a comis grava și dubla eroare de a crede mai întâi în vechi sa gardă și apoi în vechi sa tactică a lui 4-4-2. El a uitat că **Ball și Moore** nu mai sint ce au fost și că pentru **Bobby Charlton** n-a găsit încă un înlocuitor dar nici n-a înțeles că jocul actual pretinde una sau două extreme și că în orice caz „nu pot fi lăsate toate responsabilitățile ofensive pe seama a doi nefericiți atacanți

centrali, izolați în jungla defensivei adverse”. Se recunoaște că Ramsey suportă și efectele unui calendar infernal pentru cluburi, la capătul cărui jucătorii sint extenuați. Dar greșelile proprii rămîn și ele indică direcția în care trebuie să acționeze federația. Aceasta va dis-cuta la 2 iunie, în adunarea sa generală, problema reprezentativei naționale. Pînă una-alta, a decis contramandarea turneului preconizat în Iugoslavia și Turcia.

BOŠKOV PUNE CONDIȚII

Foarte curînd, federația iugoslavă va lua în discuție raportul directorului tehnic al echipei naționale, **Vujadin Boskov**, asupra înțregii comportări a acesteia în „Campionatul Europei”. Așa cum a arătat-o și în declarațiile de după partidele cu selecționata Uniunii Sovietice, **Boškov** a subliniat că în condițiile actuale — cînd jucătorii nu pot fi reuniți decît cu 2-3 zile înaintea întîlnirilor — nu se poate efectua

o pregătire corespunzătoare. El cere în raportul său curmarea acestei situații. Fără îndeplinirea minimelor cerințe de antrenament în comun, **Boškov** arată că atacarea preliminarilor C.M. 1974 apure ca foarte dificilă. Nu sint excluse posibilitățile ca **Milanić**, actualul director tehnic al echipei Steaua roșie Belgrad, să devină succesorul lui **Boškov** la echipa națională. Săptămînile care urmează vor aduce clarificări.

ZILELE MARILOR FINALE

ASTĂZI, LA BARCELONA, VA FI STABILITĂ CÎȘTIGĂTOAREA „CUPEI CUPELOR”

Pe stadionul „Nou Camp” din Barcelona (capacitate 80.000 locuri, toate biletele vindute), se dispută azi finala „Cupei cupeelor”. Vor disputa prețiosul trofeu, **Dinamo Moscova** și **Glasgow Rangers**. Altfel echipa din Moscova, cit și aceea din Glasgow au demonstrat multă regularitate de-a lungul dificilului parcurs străbătut pînă acum.

Fiecare dintre finaliste are „piesele sale grele”. În echipa antrenată de **Konstantin Beskov** îi întîlnim pe internaționali care și-au augmentat faima în recente partide ale reprezentativei Uniunii Sovietice în „Campionatul Europei”: **Troșkin, Dolmatov, Baidacini, Evriujhin**. La **Glasgow Rangers** aflăm pe percutantul **Stein**, securitat de celelalte valori ale formației: **Greig, Jardine, Mc Lean**.

O finală de mare echilibru, astăzi seară, la ora 22,30 (ora Bucureștiului) prezentă și pe micile noastre ecrane în transmisie directă.

TOTTENHAM, VICTORIOASĂ ÎN „CUPA U.E.F.A.”

Terminînd la egalitate (1-1), returul finalei „Cupei U.E.F.A.” (disputat miercuri trecută), cu **Wolverhampton** — pe care o învinsese cu 2-1 în prima partidă, de la **Wolverhampton** — **Tottenham** a intrat în posesia importantului trofeu.

„COPA LIBERTADORES” ÎN FAZA FINALĂ

Paralel cu întrecerea echipelor campioane ale țărilor din Europa, în America de Sud se dispută „Copa Libertadores”, la startul căreia sint prezente, firește, tot echipele campioane.

În faza finală a competiției de anul acesta s-au calificat **Universitario Lima** (Peru) și **Independiente Buenos Aires** (Argentina). Prima manșă a finalei va avea loc la Lima, returul urmînd a se disputa pe terenul formației argentine.

Conform regulamentului, în semifinalele competiției au luat parte șase echipe, împărțite în două grupe, care au jucat între ele sistem turneu tur-retur. Iată rezultatele și clasamentele:

GRUPA I — participante: **Universitario** de Deportes Lima, **Nacional** Montevideo, **Penarol** Montevideo. **Rezultate:** 11.IV. Universitario — Penarol 2-3; 14.IV. Universitario — Nacional 3-0; 21.IV. Penarol — Nacional 1-1; 25.IV. Nacional — Universitario 3-3; 29.IV. Penarol — Universitario 1-1; 3.V. Nacional — Penarol 3-0. **Clasament:** 1. UNIVERSITARIO 4 p. (9-7); 2. Nacional 4 p. (7-7); 3. Penarol 4 p. (5-7).

Universitario s-a calificat la golaveraj; succesul său este meritoriu pentru că formația din Lima i-au lipsit cei mai buni șapte jucători, aflați în turneu în Europa, Africa și Asia cu selecționata țării.

GRUPA A II-a — participante: **F. C. Sao Paulo** (Brazilia), **Independiente** Buenos Aires (Argentina), **Barcelona** (Ecuador). **Rezultate:** 6.IV. Barcelona — Independiente 1-1; 12.IV. Barcelona — Sao Paulo 0-0; 18.IV. Independiente — Barcelona 1-0; 21.IV. Sao Paulo — Barcelona 1-1; 27.IV. Sao Paulo — Independiente 1-0; 4.V. Independiente — Sao Paulo 2-0. **Clasament:** 1. INDEPENDIENTE 5 p.; 2. Sao Paulo 4 p.; 3. Barcelona 3 p.

Independiente a demonstrat o superioritate netă datorită experienței, dar și temperamentului jucătorilor săi.

JUNIORII ENGLEZI AU CÎȘTIGAT TURNEUL U. E. F. A.

Selecționata de juniori a Angliei a învins, în finala „Turneului U.E.F.A.”, reprezentativa R. F. a Germaniei cu 2-0 (1-0) prin golurile marcate de **Cammack** (min. 5) și **Bradshaw** (min. 60). Finala a avut loc la Barcelona în prezența a 30.000 spectatori. Pentru locurile 3-4, echipele Poloniei și Spaniei se aflau la egalitate după 80 de minute dar juniorii polonezi au ocupat locul trei, la penaltyuri (6-5).

R.F.G. — U.R.S.S., LA INAUGURAREA STADIONULUI OLIMPIC

După cum s-a anunțat, vineri 26 mai, are loc inaugurarea stadionului Olimpic din München. Cu acest prilej se va disputa partida internațională dintre reprezentativele **R. F. a Germaniei** și **Uniunii Sovietice**.

Cele două echipe au făcut pregătiri speciale în aceste zile și sint gata pentru meci. După cum a anunțat antrenorul sovietic **Boris Ponomarev**, în capitala Bavariei vor fi prezenți, printre alții, portarii **Rudakov** și **Bannikov**, fundașii **Djodjuasvili, Hurtilava, Dolmatov, Istomin, Abramov** și **Matvienko**, mijlocașii **Konkov** și **Kopeikin**, atacanții **Banișevski, Kozinkievici, Istioian, Evriujhin**. De cealaltă parte, **Helmut Schön** a făcut public că va alinia echipa care a jucat meciul retur cu Anglia în sferturile de finală ale Campionatului Europei.

BEST, SUSPENDAT PE VIAȚĂ?

Această întrebare a putut fi elutată în fruntea multor pagini ale cotidienele ce apar în Marea Britanie și, mai ales, în Irlanda de Nord. Și asta deoarece cunoscutul și mult discutatul jucător nord-irlandez nu s-a prezentat la antrenamentele echipei naționale a țării sale în vederea jocului de simbută, cu **Scotia**, din cadrul

Campionatului inter-britanic, și nici chiar la meci. În timp ce toți ceilalți jucători erau la antrenament, s-a aflat că **Best** se găsea... în Spania, pe o plajă a Mediteranei, cu o tină și frumoasă engleză...

În primul moment s-a anunțat că federația nord-irlandeză a decis să-l suspende pe viață, dar iată că după numai o zi, **di. Harry Cavan**, președintele Federației nord-irlandeze de fotbal, a recunoscut că **Best** este prea prețios pentru a putea fi considerat ca un jucător normal și că de aceea el va fi pedepsit, dar nu cu suspendarea pe viață.

Rămîne de văzut dacă și această anunțată sancțiune va fi (sau nu) menținută... În orice caz, ciudată optică la președintele federației irlandeze.

O știre de ultima oră anunță că **George Best** a decis să abandoneze fotbalul, ca urmare a unei stări de epuizare nervoasă, cauzată de consumul excesiv de alcool, după cum el însuși a mărturisit. Fără comentarii.

CELE 64 DE LOCURI

„DISPONIBILE”

ÎN CUPA U.E.F.A.

Iată cum au fost repartizate cele 64 de locuri „disponibile” în „Cupa U.E.F.A.”:

● cîte o echipă — Irlanda, Finlanda, Islanda, Luxemburg, Malta, Irlanda de Nord, Cipru;

● cîte două echipe: Belgia, Bulgaria, Danemarca, R. D. Germania, Grecia, Olanda, Norvegia, Austria, Polonia, Portugalia, **ROMANIA**, Suedia, Elveția, Uniunea Sovietică, Cehoslovacia, Turcia, Scoția, Ungaria;

● cîte trei echipe: Spania, Franța, Iugoslavia;

● cîte patru echipe: Anglia, Italia, R. F. a Germaniei.

PRONOSPORT

Iată pronosticurile noastre la concursul nr. 22 din 28 mai 1972:

1. Farul — U.T.A.	1X
2. Steagul roșu — Steaua	1
3. ASA Tg. M. — CFR Cluj	1X
4. „U” Cluj — Petrolul	1X
5. F.C. Argeș — „U” Craiova	1
6. Dinamo — Jiul	1
7. S.C. Bacău — „Pol” Iași	1X
8. Dunărea — CFR Pașcani	1
9. Chimia B.V. — Progr. Buc.	1X2
10. „Pol” Tim. — Min. B. M.	1
11. Vulturii Textila — CFR Arad	1
12. Corvinul — CSM Sibiu	1
13. Met. Cugic — CFR Timis.	1

CAMPIONATE NAȚIONALE ÎN EUROPA

BULGARIA

J.S.K. Spartak — T.S.K.A. Septemvrisko Zname 0-3, Levski Spartak — Lokomotiv Sofia 2-0, Slavia Sofia — Cerno More 5-2, Botev Vraja — Marek 3-3, Etar — Trakia 4-3, Dunav — Laskov 1-0, Beroe — Akademik 1-0, Spartak Pleven — Cernomorec 2-1, Lokomotiv Plovdiv — Ceardafon 4-0.

1. T.S.K.A.	27 66-23 44
2. Levski-Spartak	27 57-18 41
3. Beroe	27 48-38 33
4. Slavia	27 42-29 32
5. Lokomotiv Sofia	27 34-23 32
6. Trakia	27 43-38 27
7. Botev	27 49-51 25

IUGOSLAVIA

Steaua roșie — Maribor 3-0; Dinamo — Sloboda 0-0; Sarajevo — Radnicki Niš 2-1; Hajduk — Celik 1-0; Olimpia — Borat 5-1; Velej — Vojvodina 3-0; Sutjeska — Zelez-nicear 0-0; O.F.K. Beograd — Partizan 0-0; Vardar — Radnicki Kragujevac 2-0.

1. ZELEZNICEAR	29 41-18 42
2. Steaua roșie	29 43-16 40
3. O.F.K. Beograd	29 40-23 37
4. Vojvodina	29 47-27 36
5. Velej	29 48-26 33
6. Partizan	29 32-27 33
7. Sloboda	29 31-29 30
8. Hajduk	29 40-41 30

9. Dinamo	29 37-33 28
10. Olimpia	29 38-13 27
11. Sarajevo	29 38-35 26
12. Vardar	29 30-28 26
13. Sutjeska	29 22-32 25
14. Celik	29 24-35 25
15. Borat	29 24-40 24
16. Radnicki N.	29 28-43 23
17. Radnicki K.	29 20-45 20
18. Maribor	29 17-16 18

ITALIA

Atalanta — A. C. Milan 0-1; Cagliariari — Sampdoria 3-1; Catanzaro — Verona 0-0; Fiorentina — Juventus 1-1; Internazionale — Mantova 2-0; Lanerossi — Varese 0-4; A. C. Napoli — Bologna 0-0; Torino — A. S. Roma 2-0.

1. JUVENTUS	29 46-21 41
2. A.C. Milan	29 35-17 40
3. Torino	29 36-23 40
4. Cagliariari	29 38-21 39
5. Fiorentina	29 28-21 35
6. Internazionale	29 46-28 34
7. A. S. Roma	29 36-29 33
8. A. C. Napoli	29 26-28 28
9. Sampdoria	29 23-38 27
10. Bologna	29 26-33 25
11. Atalanta	29 18-25 24
12. Lanerossi	29 30-41 23
13. Verona	29 21-35 23
14. Catanzaro	29 17-33 21

15. Mantova	29 21-38 19
16. Varese	29 17-36 13

ANGLIA (clasament final)

1. DERBY COUNTY	42 24 10 8 69-35 38
2. Leeds United	42 24 9 9 73-31 54
3. F.C. Liverpool	42 24 9 9 64-30 57
4. Manchester City	42 23 11 8 77-45 57
5. Arsenal	42 22 8 12 50-40 52
6. Tottenham	42 19 13 10 63-42 51
7. Chelsea	42 18 12 12 58-49 48
8. Manchester U.	42 19 10 13 69-51 48
9. Wolverhampton	42 18 11 13 65-57 47
10. Sheffield United	42 17 12 13 61-60 46
11. Newcastle	42 15 11 16 49-52 41
12. Leicester	42 13 13 16 41-46 39
13. Ipswich	42 11 16 15 39-33 38
14. West Ham	42 12 18 17 51-36
15. Everton	42 9 18 15 37-49 36
16. West Bromwich	42 12 11 19 35-54 35
17. Stoke City	42 10 15 18 39-56 35
18. Coventry	42 9 15 18 41-67 33
19. Southampton	42 12 7 23 52-80 31
20. Crystal Palace	42 8 13 21 39-63 29
21. Nottingham	42 8 9 25 47-81 25
22. Huddersfield	42 6 13 23 27-59 23

SPANIA (clasament final)

1. REAL MADRID	34 19 9 6 51-27 47
2. Valencia	34 19 7 8 53-30 45
3. C. F. Barcelona	34 17 9 8 40-36 43

4. Atletico Madrid	34 14 11 9 45-31 39
5. Las Palmas	34 13 8 11 40-36 38
6. Granada	34 14 8 12 40-34 36
7. Malaga	34 9 17 8 27-31 35
8. Real Sociedad	34 14 6 14 38-36 34
9. Atletico Bilbao	34 15 4 15 39-32 34
10. Celta Vigo	34 10 13 11 37-32 33
11. Gijon	34 12 8 14 41-37 32
12. Espanol	34 12 8 14 33-32
13. Betis	34 10 16 14 25-44 30
14. Coruna	34 11 8 15 34-39 30
15. Burgos	34 11 7 16 34-32 30
16. Sevilla	34 9 9 16 35-45 27
17. Cordoba	34 6 13 15 32-51 25
18. Sabadell	34 7 9 18 27-52 23

BELGIA (clasament final)

1. ANDERLECHT	30 19 7 4 67-25 45
2. F. C. Bruges	30 18 9 3 37-22 45
3. Standard Liege	30 15 11 4 48-19 41
4. Racing White	30 13 10 7 42-28 36
5. Cercle Bruges	30 12 8 10 30-24 32
6. F. C. Malinois	30 10 11 9 35-31 31
7. Lierse S.K.	30 11 8 11 36-42 30
8. F. C. Liege	30 12 4 14 41-47 28
9. St. Gilloise	30 10 8 12 26-40 28
10. Beerschot	30 11 5 14 33-39 27
11. St. Trond	30 8 9 13 31-42 26
12. Antwerp F.C.	30 8 9 13 32-35 25
13. F. C. Diest	30 8 9 13 27-50 25
14. Cr. Schaarbeek	30 6 12 12 47-35 24
15. S.V. Waregem	30 7 7 16 30-44 21
16. S.K. Beveren	30 5 6 19 21-52 16